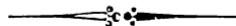


മുകാംബികാ ചുരാണം



സഹാകാരി കൂട്ടമത്ത്

മുകാംപികാര്യരാണം



റഹമകത്താ : —

മ ഹ റ ക വ പ ക ട മ ത ന

പ്രസാധകഗാർ:

പി. കെ. ബ്രുദ്ദേശ്, കോഴിക്കോട്.

PRINTED AT THE
PRAKASAKAUMUDI PRINTING WORKS. CALICUT.

1949.

നിരോദ്ധാരണം.

നേരമലാവപ്പിക്കുന്ന ദിവ്യജലത്തിൽ സ്ഥാനം
ചെയ്ത ശ്രമിവേവി, വിശ്രദിയാൽ നഖുടെ കേരളമേഖി
നി, സമ്പത്തുഖമായ ശരംകലാലസൗഡയത്തിലേക്ക്
പ്രവേശിക്കുന്നുണ്ട്. അഞ്ചു സൗഡയത്തിന്റെ പ്രവേശന
ചട്ടാത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിതമായ പാവിത്രക്ഷത്രമാണെല്ലാ
വകുന്ന നവരാത്രിമഹോത്സവം. ‘അനന്തകേട്ടി
ബ്രഹ്മാജ്ഞനി’യായ ആ മഹാശക്തിയെ ഭർത്തി
പരിഹരാത്തിനാം ഭർത്തായായം, സ്വഭാഗ്രാണിശാഖാഗ്ര
തത്തിനാം മഹാലക്ഷ്മിയായം, സംഗീതസാഹിത്രകല
കൾ ത്രട്ടാറി ഉപനിഷത്സിഖാത്മാജ്ഞാലോളം. ഉയരത്തി
വംചാമധഗാചരമായ ഒരു നിരതിശയാനന്ദത്തിനാ
സാക്ഷാൽ വാദേവിയായം, ഉദാഹരിച്ചവകുന്ന ഔദ്യി
മാരുടെ പാഠനവയ്ക്ക്. ഭാരതത്തുമുഖ്യങ്ങൾ ജീവനാസി
യാണും. ഹിമവൽ സേതു പാഞ്ചനം അസംബാപ്തം ദേവീ
ക്ഷേത്രങ്ങളും. നവരാത്രിമഹോത്സവങ്ങളും. ഇന്നൊ ഇന്ന
ലായോ ഉണ്ടായതല്ലെല്ലാ. എന്നാൽ നഖുടെ കേരളത്തി
ലേക്ക് പ്രത്യേകമായി ആ മഹാശക്തി ശ്രീ മുകാംബി
കയായിട്ടാണും നമ്മുടിനുഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും. ഭഗവത്ത്
പുജ്യപ്രാംഭം-ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യസ്വാമിക
രം, തൃശ്വരൻ, കൂദാശൻ ത്രട്ടായി എത്രയോ മഹാത്മാ
ക്കൾക്കും ശ്രീ മുകാംബികയുടെ പാദസ്നേഹനംകൊണ്ട്
സിദ്ധിച്ച ഫലമായിട്ടാണും മഹാശാരുടെ സാഹി
ത്രപ്രാഭുതത്താൽ നാം ഇന്നാം. സംത്രഷ്ടി സമ്പാദി
ക്കുന്നതും.

ലോകക്കല്പാണന്തര ശ്രീ മുകാംബികയോദ്ധാ[ം]
ആത്മിച്ചുകൊണ്ടാണു[ം] എന്നെല്ലാ ഇഷ്യവസരം ഇത് ഏ
സ്ഥികം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു[ം].

സർവ്വത്പരം സരളിപ്പിക്കുമ്പോൾ! സച്ചിദാനന്ദലക്ഷ്മീ[ം]
സാക്ഷാത്കര്ത്താർ[ം] സപഠി ദിശയെ തപഞ്ചത്പാപ്പുണ്ടാക്ഷി[ം]
മായാഗത്താൽ ഭേദവതി[ം]! പരിത്രാഹി മാം ദീനാനീന
തപഞ്ചത്പരാഹം, നമി സുതപാരിത്രാഗിനി കാപിക്കതം.

എന്നു, മഹാജനവിഡേയയൻ
കട്ടുമത്തു[ം].

അവതാരിക.

ആകാശവിമാനങ്ങളുടെയും വൈദ്യുതിയും മുഖ്യത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനം അപേക്ഷാരം വശ്മിച്ചവകന്നതോടുകൂടി ലോകത്തിൽ ജനസ്ഥാനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലും, (ബാഹ്യരാഖ്യത്തിലും) മാത്രമല്ല അഭ്യർത്ഥനമായിട്ടും) തന്റെ തന്ത്രം തോന്നുണ്ടോ. ധാരാനാഡിലും അധിക നേരം ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നതു കൂടി ബാധയ്യാടാണോ ഈന്ന ഏവിടെനോക്കിയാലും കാണാനുള്ളൂ. ഈ ബഹുമുള്ളതിനു നിടയിൽ ശാശ്വതത്തപ്രാജ്ഞക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുവാൻ ആക്ഷണം. അവസരം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആതിനേപുറത്തിൽ ആദ്യത്തെപ്പുറവാനാണോ? താങ്കാലിക മായ സുഖഭേദതയും സംഭവാവുന്നതുമായും മാത്രം മുൻനിൽക്കിട്ടി അതിനു വേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തിപാദ്ധതിയിൽ എപ്പുറക്കയെന്നല്ലാതെ, ലോകത്തിനേരു സ്വശ്ചിന്ദ്രിയി സംഘാരാജികരാജപുരാറി ചിന്തിച്ചു സമയവും ചെയ്യുന്ന സന്ധാരം. ഈന്നതു ജനസംഘാന്ത്രം അംഗീകരിക്കാറില്ല. ഭക്തിയെന്നം. ഈശ്വരനെന്നം. മറ്റൊരു സംഗതികൾ വല്ല കാട്ടിലും അംശനശനമാരായി ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ‘വേംബാതി’കളുടെയോ ‘താപ സ’മാക്കുന്നതു. ചിന്തയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചുകൊള്ളുന്ന ഏന്നാണോ ആധുനികരിൽ അധികച്ചാക്ഷരിക്കാൻമാറും. അഭിലൂഡം.

അഭ്യർത്ഥനത്തപ്രാജ്ഞ
ശ്രദ്ധാർത്ഥരിയുന്നതിൽ
കൂലത്രം അത്രവിശ്വാസം കുറഞ്ഞ ഒരു

തീയക്ക് ഇപ്പോൾ ശു വിഷയത്തിൽ നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഉദാസിനതയും, എറുവിക്ക് സ്ഥാത്തിലും ഭേദത്തെ കണ്ണുകൂളിലും മാത്രം ശുഖം പതിപ്പിക്കേതെങ്കാലവെന്നും. അവ്യക്തം ആദർശമാക്കുന്ന വന്നുചേര്ന്നിരിക്കുന്ന സക്ഷിതാവസ്ഥയും. ഇന്ന ലോകത്തിലെങ്ങും ചട്ടംപിടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നിരക്കും നേരും പ്രതിഫലനം മാത്രമായിരിക്കാം. ഏന്നാൽ ഈ നിരക്കും അമാതീര്ത്തമായ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന തിന്നമുഖ്യായി അതിനെ നിരന്തരമുക്കേണ്ടുന്ന ചുമതല ജനസ്ഥായെത്തു സദാചാരപരാവിഴലക്കുന്ന നികുതി വാനാഗ്രഹിക്കുന്ന സംശ്ലിഷ്ടമുകളുള്ളതാണ്. അങ്ങിനെപെട്ടുന്ന എത്ര സംശ്ലിഷ്ടമാണോ. ലോകത്തിന്റെ ചീരുന്നതമായ കൂതുംതെങ്ങും പാതമായിത്തീംതീരിക്കുന്നതിലുണ്ട്.

ജനതയുടെ ആസ്ഥിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചാപുചമാക്കി തീക്കുന്ന ആധുനിക ജീവിതഗതിയെ നേർവ്വഴിക്കുക കൊണ്ടുപോകേണമെങ്കിൽ കന്നാമതായി ചെയ്യേണ്ടതു അവരിൽ ഇംഗ്ലീഷ് കരിക്കലും പതറിപ്പോകാതെ നിലനിൽക്കുകയാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് പ്രതനതന്നും സുഗമമായ ഭാഷയിൽ വസ്ത്രിച്ച കാണിക്കുക, ഇതെല്ലാമാണോ ഇന്നുംതെ ആസ്ഥിക്കപ്പെടുവായെത്തു ചുല്ലത്തുവാൻ പത്തുപുതായ ചീല മാർക്കറ്റും.

അങ്ങിനെയൊരു കാർമ്മാണോ ഈ ഗുഹത്താണെന്നും നിലവിരിക്കുവാൻ ഇതിന്റെ പ്രണാതാവും ഉണ്ട്

ശ്രീചൃനിവിക്കന്നതു്. ഭാരതവംഗത്തിലെങ്ങും കേരളി
കേടു മുകാംവികാമഹാജക്ഷാത്രത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യപ്ര
ത്വത്തു പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ ചെരുകാവ്യപ്രം കേരളീയ
ക്ഷേമാനന്ദഗമാഖാന നിപ്പിവിംഗമാണോ. മലയാളി
കർഷകം മുകാംവികാ വേദിയെക്കരിച്ചുള്ള ഭക്തിവി
ശ്രദ്ധാസ്ഥാപി ഇന്നോ ഇന്നുലെയോ തുടങ്ങിയതല്ല. ശത്രാ
ഗതത്തിനു യാത്രാരു സൗകര്യവും ഇല്ലാതിക്കുന്ന
കാലത്രാംപാലും. അനവധി മലയാളികൾ ആ ദിവ്യ
ക്ഷേമത്വത്തിൽചെന്ന വേദിഭർന്നകഴിച്ച കൂതുള്ളതു
നേടാവാഖ്യാതിക്കുന്നു. ഇന്നും മുകാംവികാദർശനത്തിൽ
കേരളീയക്ഷുള്ള ശർഖുക്കപ്പും ഏറ്റുക്കരെ നിലനിന്നു
പോരുന്നുണ്ടോ. പറിനേ, സമ്പ്രാഭീഷ്ടപ്രായിനിയായ
ആ മംഗളാത്മികയുടെ അപദാനങ്ങളെ വണ്ണിക്കുന്ന
ഈ കാവ്യം എത്തിനെ കേരളീയക്കും അദ്ദേഹീയ
മല്ലാതിരിക്കും? വിശയത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യപ്രം, കവി
തയുടെ സാഹസ്രപ്പം, കവിയുടെ ഭക്തിപാരവർഷപ്പം, ഇം
മുന്നുണ്ടാദ്ദും ക്രത്തുംപാർത്തിട്ടാണുകും, പാരാധാരാം
ചെളുനവുടെ പരമാനന്ദത്തപ്പറ്റി പറയേണ്ണു
തുണ്ടോ? സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു വിവരംനും ചെങ്കുറാ
ബന്നിരിക്കില്ലോ, ഒരു സ്വത്തു കൂതിള്ളുണ്ടാവുന്ന
സമ്പ്രാഭാദ്ദും. തിക്കണ്ണതാണോ ഈ ഭാഷ്യാഖാനം.
അനീമാൻ കണ്ണതിളിപ്പുക്കുവെള്ളുപ്പിന്റെ കവനകലാഹാത്മ
രി കേരളീയക്കു സുപരിചിതമായിത്തീന്ന് ഇക്കാലത്വത്തു
അദ്ദേഹത്തപ്പറ്റി അവതാരികാത്രപത്തിൽ വല്ലതും
പ്രസ്താവിക്കുന്നതും കേവലം അധികപ്രസംഗമായിത്തീ

രാനേ ഗാർഡിയോളി. കുറച്ചിന്റെ മൂലിക്കാവുലത്തിലിൽ
നാ കൊണ്ടുനാ ആ കിളിവാപ്പുതലിന്റെ കളഭാഷണം
കേൾപ്പാൻ അതാരും സുക്രൂരംതാട്ടിട്ടി കാത്തിരിക്കു
നാ സാമ്പദ്യമാര ഒരു ദീപ്തമായ ആമുഖത്രാസംഗത്താ
ൽ ശല്പാപ്പുട്ടതെലാമെന്ന് എനിക്കു തീരേ ആഗ്രഹ
മില്ല.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനിടവരു
ത്തിയ സംഗതികൾ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ
സവിശ്വസ്തം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അംബുകയുടെ അന്തരുഹ
ത്തിനാ സവിശ്വസ്തം പാത്രീഭവിച്ച ഈ മാന്ധൃകവി
മനോഹരങ്ങളായ കാവേര്യാപമാരങ്ങളെക്കണാട്ടു കൈ
രളിപ്പേജിയെ വളർത്തുവളരക്കാലും ആരാധിക്കമാറാക
ട്ടു എന്ന പ്രാത്മനയോട്ടിട്ടി ഉം പുസ്തകത്തെ തോൻ
സാമ്പദ്യസമക്ഷം സാദരം അവതരിപ്പിച്ചുകൊഞ്ഞുനാ.

കോഴിക്കോട്,
30—9—1928. } വി. ഉണ്ണികുമ്പൻ നായർ, ബി. എ.

പ്രസ്താവ(1)

—————
“ആചാരി കീം കരാറിയാം?”

“സ്ത്രാരാറിയാം പരാബാധഗളംവായാം?”

“തൽസ്ത്രാരാം കീം കരിക്കേം?”

“ബുദ്ധാദിനാടിച്ച കീം കരിക്കേം”

ഈ മഹാപ്രചനം അക്ഷരംപ്രതി വാസ്തവമെന്നാണ് എൻ്റെ വിശ്വാസവും അനുഭവവും. അറിക്കാലാധരം (കൊല്ലുർ) എന്നും സപ്രസിദ്ധമായ മുകാം ബിക്കാക്കോത്തിൽ ചുന്നാനോക്കെന്നും. ആചാരത്തിൽ പെട്ട നട്ടം തിരിയുന്ന എത്രയെത്ര ദാതരീരോമണികളാണും അംഖവൈക്ക ശരാബം പ്രാപിച്ചും മനസ്സുപൂണിപ്പിച്ചും. ആപ്പുകാമനാരായി മടങ്ങിപ്പോകുന്നും!

മുന്നായപ്പെട്ടിന്നമുന്നു, പരിത: സ്ഥിതികളിൽ നിന്നും അതി ഭയക്കരമായ ഒരു ആചാരംപ്രഭട്ടം എന്നെന്ന എതിരിട്ടായി എന്നിക്കേണ്ടാണി. ആരുമാസക്കാലം മുഴുവെ ആരംഭിച്ചും കുമേണ വലപ്പെട്ടവനു ആ തീവ്യം എന്നെന്ന സ്വരാജ്യപ്രസ്തുതാക്കക്കത്രനു ചെയ്തു. തൊന്തരിയാത്തതായ എത്രതോ ഒരു മഹാശ്രദ്ധി എന്നെന്ന വലംബനക്കപ്പിക്കുന്നതായം. എന്നിക്കുപ്പും തോന്തരിയിൽനിന്നും.

എൻ്റെ പ്രാണാദ്ദേശിക്കൻ കേവഴിവും പി.കെ. രാമൻനമ്പ്പും അവർക്കൾ, എൽ. എം. എസ്സും. കുട്ടംവാസമേരം. ആ കാലത്തു കൂതാപ്പരത്തായിരുന്നു.

അഭ്യർത്ഥിന്റെ സൗഹര്യമുഖ്യമായ അടിമന്ത്രം കൈ
മാറ്റാത്തില്ലയിക്കും. എന്ന അതിൽ സ്വിപ്പിച്ച് വൈക്കിലും
മുഖ്യ ചാരണത അനുബന്ധമായി. എന്നോടു ചുദയാദിത്വം വേദ
നിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുനായിരുന്നു. മാനൃതമിത്രം. ദാ. നാ
രാധാകൃഷ്ണൻ നായർ ഡാബി. എ. (താസിൽദാർ) അവർ
കൂടിം അന്ന കാതാപരത്തുനായിരുന്നു. കൊല്ലൂർ മുകാം
ബികാക്കുന്നതും കണ്ണാപരം താലുക്കിലുകയാൽ ഉദ്ദ്രോ
ഗംവഴിക്കും ആ മാനൃതം മുകാംബാംദർന്നു. സ്വലഭമും
യിരുന്നു. എന്നോടു യാത്രയുടെ ഉദ്ദേശം മുകാംബാംദർന്നു
ത്തിന്നാണെന്നു ആ മാനൃതം ഉദ്ദേശ്യമാർക്കുന്നു. രണ്ടുപേരും
സ്വത്തെന്നു യരിച്ചിരുന്നു. “കുദ്ദുനെ മുകാംബാം
ദർന്നു. ചെങ്ങുകിടന്നതു താനാഥാം” എന്നായിരുന്നു
താസിൽദാരവർക്കുള്ളടടി പ്രമദംന്നതിലുള്ള സ്വന്ന
തം. അതുപകാരം അടുത്ത ദിവസം. ഞങ്ങൾ (താസിൽ
ദാരവർക്കു കൂടംവാസമെന്നും.) കൊല്ലൂരിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.
പിരേരിവസം മജ്പൂഹനത്തിന്നാശേഷം മുകാംബാംകൊക്കു
കേശത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറു നടയിൽ വാങ്ങിയിൽ
നിന്നിരുന്നു. അദ്ദോഹം പൂജാസമയമായിരുന്നവൈക്കി
ലും, ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന ഞങ്ങൾക്കു ഭദ്രീഡർന്നു. സം
ധിച്ചില്ല. താസിൽദാരവർക്കു താമസത്തിനു മന്ത്രിക്കു
തജ്ജാരാക്കിയിരുന്നു ഒരു മഹത്തിൽ ഞങ്ങൾ ആവാ
രംകഴിച്ച വിനുമിച്ചു. പ്രമു യാത്രക്കാരനായ ഞാൻ
മാനൃതനായ ഒരു പുരോഹിതന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം
കേശത്തുണ്ടും കഴിച്ചു സൗഹ്യംന്നീയിൽ സ്ഥാനം ചെ
രു. സന്ധ്യാസമയം. കേശത്തിന്റെ പൂർണ്ണഗോപന,

അതിക്രമിച്ച പുണ്യാധിതസംഘതം താൻ തിരുന്നടയിൽ
എത്തിച്ചേരുന്ന്. താസിൽഭാരം കുടംബങ്ങളിലോ മറ്റ്
ശ്രദ്ധി സ്ഥാനം ചെയ്ത് അംഗവാദംാം കഴിച്ചു് ഉഭക്ഷി
ണം എക്കുക്കരായിരുന്നു. ദിപരാഹയന കഴിതെത്ത മഹദ
മായിരുന്നു ആ സജ്ജം. പുണ്യാധിതനു നാളികുടം,
പഴം, കർണ്ണപര മുതലായ ഉപധാരഭവ്യംനിറച്ചു ഒരു ദാ
വംശം എന്നെന്നു കാണിയുണ്ടു് ആ ഉപധാരഭവ്യം തന്റെ
അതിനു പ്രശ്നം, 'തിപ്പിച്ചു'കൊണ്ട് എന്നു അക്കന്നേക്കു
കടക്കുവാൻ അഭ്യർത്ഥം അനുവദിച്ചു. ഗംഗയമന്ത്രിന്നു
പിവ്യുംസാഹാന്തത്തിൽ എന്നു കരേറീ കണ്ണിച്ചുനില്ലോ
ഈ അഭ്യർത്ഥം എന്നോടു പറഞ്ഞു. കൂടും തുടക്കുവാനുള്ള
സമർത്ഥതയും അധികതാമാസം വേണ്ടിവന്നില്ലെങ്കിൽ
ടുക്കു കണ്ണിയുണ്ടു് ആ കാഴ്ച എന്നു എഭ്യസിരകളിൽ
ആ അനുത്തപ്രവാഹം ഫൃശന്നപോലെ തോന്തി ആ ദി
വ്യാത്യാസങ്ങൾവിലും എന്നു സാക്ഷാത് അമ്മ
യെന്നതനു തോന്തി. ചതുരവാസലപ്രപരിച്ചെന്നുമായ
ആ തിരുമ്പവം കണ്ണ രാത്രിയിൽ, എന്നും ജീവാദ്ധമയി
ൽ തെരികലും ഉണ്ടാക്കിപ്പിശ്ചാത്രവിധി, കുടക്കു കണ്ണി
നീർ വീണു. വിവിധങ്ങളായ ആപര്യങ്ങളാണു്, സങ്ക
ബജാളിലും ചട്ടചട്ടത്തിൽ ആ കണ്ണിനീർ വഴിയായി ശീംഞ്ച
ഔംകന്നതായും എന്നീക്കു തോന്തി. മന്ദാസുഡ്യുംമാ
രു ആ തിരുമ്പവം എന്നു ആ തിരുന്നടയിൽതനു
നിന്നും വളരേന്നു ആപര്യസ്ഥിതിക്കൊണ്ടയിരുന്നു.
തിരുമേനിക്കിൽ കുക്കമായും കഴിപ്പിച്ചു് ആ ലോക
രാത്രാവോടു ചതുർബ്ദിയപ്രായാത്മം തയ്യവാൻ ശ്രദ്ധ

പബിച്ചുകാണ്ട് നമ്മുടാരം ചെയ്യു രാത്രി പുജയും പതി
വിളിൽ ഉത്സവവും കഴിഞ്ഞത് തൈപ്പാരം മുൻകുട്ടി ഉറപ്പി
ച്ചിഞ്ഞ വാസനയമല്ലത് എന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ചുറ
ണ്ടി. ഗാധ പ്രഭാതിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ എനിക്കു ഒട്ടം
താഴെ വേണ്ടിവനില്ല. ഏതുത്തിനും അന്നുണ്ടാണു
അതുകൊട കഷിണം ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗാദ്ധ്യ ആടിയി
ല്ലാതെ ചതിവിലധികം ദീർഘമായ നീറ്റാസുവം തോന്ന
അനംബിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ, പെട്ടുനു ജോതിമ്മരമാ
യ ഒരു ഫോക്കുമോ ഒരു ദേശമോ അടയാ ഒരു ജോതി:
പുജയോ എന്നറ മുഖിൽ ഉലിച്ചതായിക്കൊടി. കർപ്പൂര
അനിന്നറ കള്ളർമ്മയോ, പുനിലാവിന്നറ രേഖയോ,
കംബുട്ടാവകത്തിന്നറ തിളക്കുമോ, എന്നുണ്ട് തോ
ന്ന അനംബിച്ചുത് എന്ന് ഒരു തുപവും ഇല്ല. ആ
അനംബ്രുട്ടിക്കാലത്ത് അംശപിനെ അനംബിക്കുന്ന എന്ന
അമഹന എനിക്കു ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുണ്ട് എന്നറ
വിശ്വാസം. എന്നാൽ, ആ അമഹന എന്നെ ബാധി
ചുങ്കാട്ടുടി ആ തേജാദയഫോകം പെട്ടുനു മരഞ്ഞ
പോകയും തോന്ന ഉണ്ടെങ്കയും ചെയ്യു. ഉണ്ണൻപോറും
മുല്ലാവിൽ ക്രമ്പക്കുച്ചു് വെച്ചു് തോന്ന മലന്നർക്കിടക്കു
യായിരുന്നു. പെട്ടുനുമുഴുന്നുവെന്നും നാഡിപാട്ടം
നോക്കി. കേവലം അന്നുകാരം മാത്രമെ കണ്ടിട്ടി. വി
ണ്ടം എന്നെന്ന അറിയാത്ത മനസ്സുംഭേദത്താടി ആടി
യാരയാരയായി അന്തുക്കും ഒഴുകാതുടങ്ങി. വിണ്ടം
പാരവശ്രൂം പുന്ത് ഉറങ്കുത്തരുന്ന ചെയ്യു. നിന്തുന്ന
പ്രവേശിച്ച ഉടനേ കേവലം അന്നുവണ്ണിമായ ദിന

തേജ്ഞാ ലോകത്തിൽ തൊൻ പ്രവേശിച്ചു. അതിവിശ്വ
ലമായ ആക്കാരേച്ചക്രപാളം മഴവന്നും നിറഞ്ഞു വഴിയു
ന്ന ആ കുക്കുമായണ പുക്കാശം വളിച്ച ഓരും തൊൻ
അംഗവിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാത്ത് പെട്ടെന്ന ഏഴ്
നേന്തിനും നേ.ക്കിയപ്പോൾ കിഴക്കു പ്രഭാതച്ചുഡായ
കാണരകയും ചെയ്യു. ആദ്ദും അനഭവിച്ചിരുന്ന തേജസ്സി
പജൈത്തിന്റെ ഖടകയിൽ എന്നന്തിന് അണ സ്ഥിതിനു
നന്ദ്യാരവർക്കുള്ളത്തിനും സുവൃക്ത നണ്ടിനാം. ഈ സ്ഥാ
നഭവത്തുകൾക്കിട്ടു വന്നുന്ന ഗായ പുരാഖിതനോട്
പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ദേവിദർഘ്ഗരമാം നിങ്ങൾക്കു
സിലിക്കകയുണ്ടായി എന്ന പറയുകയും, പ്രമാണമാ
യി ശ്രീശങ്കരാഹമ്പ്രത്യുത്തിയെ അശ്ലോഹം കാണിച്ചു
തരികയും ചെയ്യു. പിന്നീട് കാളിഭാസന്റെ പണ്ണവം
തന്ത്രാനുരതി, മുകപദ്ധതിഭ്രാന്തം ഹതുകളിലും
അനഭവം വന്നിച്ചുതാഴിക്കണ്ട ഇം യാത്രയിൽ തൊൻ
മുകാംബികാഘോഡയിൽ ഉണ്ണാക്കി ആ സന്ന ഒരു ജീവി
ശേഷം തിരുനടക്കയിൽ നിന്നു വായിച്ചു ഇം മുകാംബി
കാപ്പരാണത്തിന്റെ മുലഗ്രന്ഥം ആ അവസംബന്ധിലും
ഓ എനിക്കു ലഭിച്ചതു്. ആ ദിവ്യവരിതും യമാമ
തി ഭാഷയിൽ കിളിപ്പാട്ടാക്കാ ദേവിയുടെ തിരുഞ്ഞും
കൈ വെക്കവാൻ ആട്ടി അനാറുച്ചണ്ടാക്കണമെന്നു
തൊൻ ആത്മിച്ചിരുന്നു. കാലതെഭർപ്പാം ചന്ദ്രപും
യൈക്കിലും ആ പ്രാതമ്യയുടെ പ്രാലധാന്നു് ഇം മുകാം
ബികാച്ചരാണും കിളിപ്പാട്ടച്ചന്നുകത്തിന്റെ ആവിർ
ഭാവം, അതിഗ്രഹനാജ്ഞായ ശാകതത്തുരുജ്ജാളിയും അവ

ശാമനം ചെയ്യും കേതിരുലാപുരസ്സരം ആ വക്ക് അറഞ്ഞ
എംഗാങ്ങങ്ങളെ ശീലിച്ചു വരുന്ന മ.മാനുക്കുടെ പാല്പദ്ധം
അപരിഫോറക്തിയായ ആ ലോകമാനാവിശ്വർ വിചി
തുവീം ദൈ റണ്ടിക്കാവുന്നതല്ല. എന്നിരിക്കേ, കേവ
ലം അല്ലെങ്കിൽ അവലും എൻ്റെ ഇത് കവിതാജല്പനം
സമേഖം അഭ്യുച്ഛവുംപും ക്ഷമിക്കവാൻ ഒഹാനാരോട്
തൊന്തു അടിപക്ഷിക്കും, കേവലം പുനരധ്യാരാധന
മാക്കി ഇതിനെ അംഗീകരിപ്പാൻ തും മുകാശവയോട്
കേതിചുരും പ്രാത്മക്കും നയും ചെയ്യുന്നു. മുകാംവിക്കാ
ശ്വാസം രണ്ടാമത്തേതു കോലാപുരയാത്ര ഹിൽ തൊ
ന്തു ഉണ്ട് കിയെ “അഹാത്മികാജ്ഞാ”യും ഇത് പുന്നക
ത്തിവാൻറെ അ ചസാനത്തിൽ ചേരുത്! ട്രണ്ട്.

ഇത് പുന്നകത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് പുറത്തിരക്കവാൻ
ഡെയൽ പ്രാപ്തിയിൽ വി. ഉണ്ട് കൂൾസ്റ്റ് നായർ ബി. എ.
അവർക്കളോട് എ റിക്കച്ച സ്ഥാപനത്തെയും ഇവിടെ
ബേബ്പ്രാപ്തത്തിക്കേ ഉള്ളൂണ്ട്.

നീലമേറ്റം, } എന്ന്,
28—9—2'9. } ഗമകത്താവ്.

ಶ್ರೀನುಂಕಾಂಜಿಕಾ



ಗ್ರೀಮ ಕಾಂಬಿಕ

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ: ಕೋಳಂಪುರವರ ನೀವಂಸಂ ವೀಜತರೆ-ಯ
ತರ್ಹಾಂ ಶಾಂತಾಶಂಬರರ್ಯಾಘಯವರಹಣ್ಣುಂ ಗ್ರೀಣಯಗಾಂ:
ಪರಾ ಯುಕ್ತಾಂಬಂಪ್ಯಾಂ ಮಹಿಷಮಗೋಳಿಕಣ್ಣಾ ನೀವಿಲರ-
ಮಂಡಿಸ್ಯಾತಮಂಜ್ಯಾತಾಂತಿಂದ್ಯಮಿಧಿಂಗಾಂಗ್ರೀಘವಾಃ:

ശ്രീ

കൂക്കാംബികാ ചുരംഗം.

(കിളിപ്പുംക്)



കനാമദ്യായം

ശ്രീകൂക്കാംബികാരെ റഹഃ

ദേവിനിവാസനിത്രപണം

അംബികേ! മഹാലക്ഷ്മി! ലോകസുന്ദരി! ഇയ
 ത്രുംബകേ! ഇയ ഇയ, വൈക്കു ക്ഷംബിനി!
 നിമ്മല മനഹാസ്ത്രനിലാവിതു ചൊരി-
 തെത്തുനന്നു കൂളിപ്പിക്കം ലോകമാതാവേ! ഇയ!
 കമാശംകളുതെത്തുനന്നു കാത്തുകാളികു സദാ
 ചിന്മയി! ഇന്നമയി! സമയി! മായാമയി!

“എതിൽനിനിപ്പലവുമുളവായുനിരന്നു, തു
 സാദ്ധ്യമില്ലാതനിച്ചുമ്പുമായു” വിളങ്ങുന്ന
 ഹ്രസ്വപ്രഭനു തിരുവാമഭാഗമാവന്നു
 ശ്രാംപേത ദ്രോഗസ്ഥിനായുംവിക്ക നിങ്ങൾക്കെന്നും.”
 അംബതൻ നൂതിയേവമംബുരുഞ്ഞിക്കയ്ക്കിനിന്നു
 നമയിൽപ്പാട്ടനാതുമേതൊയെ സുഭാഷിനി?

കണ്ണതൊന്നിലവ്തിരെ ദ്രാരികാരിരോമനേ!
 പണ്ണതൊന്നിലെയ്യു മഹാസുന്തതവിപാകമായു!
 നാമറഹാട്ടിട്ടന നാമങ്ഗപിനി വാനി
 താൻ, മടിത്തട്ടിയവെച്ചു ലാളിച്ചീട്ടന നിന്നു
 കാജൈയായു കണ്ണകളുത്തിത്തുപരിശക്തി, വേണ്ടാന-

ക്രമംക്കിവേക്കം മുള്ളിന്ത്യായേ കാലപോലെ!
 മേമലേവയാൽ പരിശോഭിതക്കണ്ണമലം
 ശ്രൂമദിഗ്രഹം തവ സുന്ദരം മുകാംഗങ്ങൾ!
 കാമദമെൻകരന്മാം ശൈലശൈലത്രാത്മകം
 ശ്രീമയം ലിംഗമെന്ന നഞ്ചിനോൻ മുഖാത്മികേ!

ആകാലാച്ചുരക്ഷത്രമാധാത്മാമത്രമത്രത്തം
 മുകാംബാച്ചുരാണമെൻ സർപ്പാതകമഹം,
 സർപ്പധംകാമസില്ലിഡായകം, പരം
 നിപ്പാണസസ്വവ്യപ്രഭം, പാവനം രസായനം
 നേർവഴിചിത്തിൽനിന്ന നാവിലേക്കനാവഞ്ചി
 ഗീത്യാണത്തികയ്ക്കിന്ന കേരളഭാഷയിൽ, തു
 ധാരധാരയായ് പക്കത്തണ്ണഡിക്ക പാടിത്തരാൻ
 കീരസുന്ദരി! നിന്നൊരുയാച്ചു മഹാലക്ഷ്മി.
 നേരമൊട്ടിനിക്കല്ലയായും നീ, സത്യംഗമം
 സാരമാണ, മുത്രജന്മത്തിന്റെമലം.
 ഹാരതിഐരിക്കേടു! തിളച്ചു കൂളിത്താരി-
 ക്ഷീരവും പദ്മസാന്പ്രോടിയും പഴങ്ങളും
 മുത്രജന്മവള്ളം ഭജിച്ചത്രപ്രമഹം-
 മുത്രവിപ്പിക്കം വിധം പാടുക സുഭാഷിനി!”

ശാരികപ്പെട്ടതയ്ക്കാന മനോരം തെളിഞ്ഞെന്നുറ
 ഹാരിതാത്മാത്തെന്ന നാശകാം മുള്ളധാര്യാക്ഷൃജ്ഞലിായ
 വാരിളംമിഴിയടച്ചല്ലുന്നും തന്മിതത-
 താരിലത്താർമകയേ ധ്രാനിച്ചു സംഗ്രഹം
 ശാരഭാതുകഞ്ഞിലേ വീണാഭേദനാത്രപോലെ
 ഹായവാം കമാളിയം പാടാനായ് തുടങ്ങിന്നാം.

“സർവ്വന്മാം ഗണനാഖകൻ വിജ്ഞാപദ്ധതി
സർവ്വകൂത്തെത്തനിൽ മന്ദഭൂം തരേണമേ!
അക്കാരാത്മികേ, ഭേദവി! ഭാഗതി! കനിതെത്തനി-
ലക്ഷ്യം വാഹപിലാസം തന്നരക്ഷിക്കേണമെ!
ബാലഗാപാലതൃഷ്ണാലമിങ്ങേക്കേണമേ!
ചുംബക്കുമില്ലാതായുള്ളാലമിങ്ങേക്കേണമേ!
ഘണ്ടവസ്പാമിതാന മാഖമിലേറിക്കൊട്ട
കണ്ണുന പറ്റിരണ്ട് മിങ്ങേക്കാൻ വന്നങ്ങളെന്നാൻ.
പെണ്ണാൻ ഭഗവതി പാത്രതി, ഇഗ്രംപതി
പെണ്ണമതിയരിൽ താന മാവോളം തുണങ്ങേണാം.
വേദവ്യാസന, മാഡികവിയാം വാന്മീകിയും
ചേതനപി സർധമം തോനിച്ചു തുണങ്ങേണാം.
ആശിസ്സു സച്ചു കാഞ്ഞവിജയപ്രഥം നൽകാൻ
ദേശിക പാദാംഭോജമല്ലാതെ മരിറഞ്ഞുള്ളൂ?
ആശിച്ചു ഘലത്തിനായ് കല്പകത്താളിൾ പോലെ
വേശിപ്പിക്കേണാൻ നിത്രും തല്ലും ശിംഗ്സിൽ തെങ്ങ്!
ഇച്ചപോലിജുമവും ഇത്താനസവത്തുംതന്നൊ-
രപ്പിന്റെ തുപ്പാഭാവിജമപ്പുണ്ടം വന്നിക്കേണാൻ.
പ്രേമപീഡിയാർദ്ദോമായുടെ മുവപത്രം
ത്രൈയിലോനാമതായ് ഞാൻകണ്ണിക്കുട്ടി മുംബാ,
രോമധംംംംംപാപുംമായുടെ മുലപ്പുാലേൻ
ദീമമാം ഭവാമയം മാരുന്നാഡിവ്യാമൃതം,
അ മാത്രപാഭാവിജന്തിൽ വീണാഞ്ചോൾ പ്രതിക്ഷേണം
അമീമാത്രകമതനോ ചൊല്ലുന്നോനുവേണ്ടും.

ആവേദവ്യാസന്മുനിനിമിച്ചതുഡയമ്മ-
 ശ്രീ വേദിഗ്രേഖിയല്ലോ പുരാണം പതിഗഞ്ചം.
 ഓരോരോ പുരാണങ്ങളോരോരോയുഗതിലെ
 സാരോപാദഭേദമായോ ചൊൽക്കയാണനാരതം.
 എന്നതിൽ സ്ത്രീരം സർവ്യമം സർപ്പലംനൽകാൻ
 സപ്രസ്തിയോഴുകന നന്ദനാരാമമല്ലോ.
 കണ്ണൂരതനിജഭാൻ സ്ത്രീരം പുരാണം മുന്നല്പ്പായം
 കൊണ്ടല്ലോകോലാപുരക്ഷേഷത്രമാധാത്മ്യം ചൊല്ലി.
 കേരളഭാഷകാദിവേദവ്യാസനായ്‌മനി-
 ലാരവതരിച്ചത് “ത്രഞ്ചൈ”നാമാവന്നുന്താൻ
 ഘൃതങ്ങൾപുരാണങ്ങൾ പകർന്തിജോഴുക്കവാൻ
 നേതനകഴുത വെച്ചതിക്കിളിപ്പാട്ടായല്ലോ.
 കാലങ്ങേതന്താൽ പലരിതിയിലിത്തിരുമാറി,
 തന്ത്രങ്ങൾ മാനീടിലും തേൻചുഡികബാത്താൽമതി.
 സഖ്യിതരസമാ മത്തുഞ്ചേരൻ ഘൃതന്തികഴുത
 നെഞ്ചുകം കളിപ്പിക്കുകൊണ്ടതിലത്രാദരം
 മുകാംബാപുരാണാത്ത പകർ വെക്കുന്നതാൻ
 ലോകാന്തരമഹാമനിലേന്നനാം വരേണ്ണഭേദം!

ഗ്രഹമഹേശപരസംവാദം.

നെന്മിശ്രാരണ്യത്തിൽ വെള്ളായനാറം ശൈനകുബി
 മാമുനിജനമേററം വിനയാനപിതരായി
 ചെറുരാണികോതമനാം സുതനോടായിജ്ഞാനേ
 സാരമാഡായോദ്ധാദ്ധം ചോഡിച്ച കൊണ്ടിനാർ:
 “സുത! സർവ്വജനനായോരഞ്ഞനവിസ്തിച്ച

പുതശ്രാക്കണ്ട് ക്ഷേത്രമാധാരമും കേട്ട തങ്ങൾ റൂപോക്കാലാപുരക്ഷേത്രമാധാരമുഖിയിൽപ്പാർഡ്
ചൊൽക്കുന്ന കേട്ട സുതൻ പറവതുതുടങ്ങിനാൻ.
“ഒരഭജണാത്മമന്മാരു! നിങ്ങളും വരുത്താരു
മോബിച്ചുതെത്തമം സർപ്പാത്മസില്ലിപ്പാർഡ്
ഇച്ചുംതന്നെ പണ്ട് ഷണ്മുഹസ്പാർഡി പരൻ
സപ്ത്യൂനം മനംഗാദിമേലിന്നന്നാളിന
അംഗീകാരം ക്ഷവിട്ട് ഭക്തിയോടു
പൂർണ്ണിച്ചി, തീവണ്ണം കേരംക്കവിൻ ശ്രദ്ധയോടു.

“എൻതാത! ഭഗവാനു! ദ്രുതഗായക! വിജോ!
നിന്തിയവടിച്ചൊന്ന ഗോക്കണ്ട് മാധാരമുഖം
ആദ്യമാം മഹാബലവലിംഗവൈവമത്രം
കേട്ടണ്ടാൻ, ഭോഗമോക്ഷപ്രഭമായിതുചോലപ
നമ്മുഖമധാക്ഷേത്രം വേരാനമുപ്പാരിലു
മില്ലേന്നതനെ തോന്തിട്ടുണ്ട്, അ, ഇന്ത്യപത്രേ!
എക്കിലുമത്രപോലെ സിലിന്തകാനായ് പാരിൽ
ശങ്കര! മഹാക്ഷേത്രഭാണ്ഡങ്കിലതുമില്ലപ്പാർഡ്
പറവതുകൂടാതതാണക്കിലും സർപ്പജഥ! നീ
യങ്ങളിലെപ്പുണ്ണേരു! പത്രവാസലപ്പരതാലെ”
എന്നതുകേട്ട റിവന്നങ്ങളിലെപ്പുണ്ണുണാഃ:
“നന്നനു! മഹാമത്രേ! കേട്ടകൊഡാകക്കിൽവോൻ,
ചത്രവാസപ്രദൈലം താനായ മഹാക്ഷേത്രം
വ്രക്തമായെല്ലാമത്രവിത്രുതം കോലാപുരം,
അതല്ലരായും സർപ്പതിനമീശ്ചരി മുന്നത്ര-

മുത്തിയായോ, ലക്ഷ്യരതാനെന്നാകിലുമലക്ഷ്യരായോ
വ്യാപിച്ചുസർവ്വത്തിലും, ശ്രീമഹാലക്ഷ്മീദേവി
താപനാശിനിയായോതാൻ ദിച്ചിച്ചുനിൽപ്പുനിത്പും.
ഇമട്ടിൽ വിളങ്ങമിത്രീമഹാലക്ഷ്മിയജ്ഞാ
നമ്മൾതൊട്ടുള്ള ജഗത്തെതിനം ചെറുമമയായോ.
അരു മഹാദേവിപഞ്ചികൊള്ളിന കോലാപുരം
ശ്രീമഹാക്ഷേത്രം ഫ്രേഡ് ഗോകർണ്ണന്റെക്കാരംനുനം.

കോലാപുരക്ഷേത്രം.

ഉത്തമമന്പന്നരത്തിക്കയ്ക്കപ്പണ്ടിണിയോബ്രഹ-
മവിത്രമൻ, “കോല”നെന്ന വിത്രുതൻ ദാഖിത്രേശ്വരൻ,
ഗോകർണ്ണത്തിക്കയ്ക്കിനു പത്രങ്ങാജനത്തെക്ക-
ഡാഗത്തുല്ലഃ ഹ്യാദ്രിതൻ താഴുാപ്രദേശത്തിൽ
ശ്രീമഹാശ്രൂം പുരമന്നതിംലഭാരതമ-
മാമുനിനിമ്മിച്ചതിലെന്നയുള്ളിച്ചുമോ
വൻതുപദ്ധതെരക്കാലം ചെച്ചുവ, സന്തുഷ്ടിക്കാ-
യന്തിക്കേയണ്ണത്തുതാൻ, മുനിതന്നാലീസ്തിതം
കൊട്ടതെന്ന് ഒവണ്ണത്തല്ലാം, പിന്നെയുംമനിത്രേശു-
നെട്ടത്തുപരബ്രഹ്മി, “തിക്ഷേത്രമൻചോരാട്ടമായോ
എങ്ങമേപുകളിന്” മിംഗിനെപ്പാത്മികയോ-
ലക്ഷ്മിനെവരുമെന്ന നൽകിതാൻവരംതാ,
അന്നതൊട്ടീയാഗ്രേം മനിതിൽ പ്രസിദ്ധമായോ
നന്ദന! “കോലാപുരക്ഷേത്രം” എന്നതാൻപരം,
പിന്നെയുമൊക്കാന്തുംമാതിതാൻ മുനിഭ്യാടായോ
“ഹ്രസ്വനിന്തപംകൊണ്ടിമന്നാനുഫംകൊണ്ടം

ഇക്കാലംപുരംസിലേക്കുത്തുമായ് വീകിലും
ഇക്കാലംമുതല്ലെന്നിച്ചാത്മിവംമലിനം
എല്ലപ്പോഴുംജൈയ്യുതപംപുണിരിക്കിലോ
സുപ്രസന്നാത്മൻ! മുനി! താപസമനപന്ത്രേ
യാതൊരുപരാശക്തി ശ്രദ്ധവിഷായത്രും, പിന്നെ
യാതൊരുശക്തിമിഹാ വൈഖ്യവിതാനായത്രും
അതു മഹാലക്ഷ്മീവാസമിക്കേശത്രും താനായ് വര്ണം
ആമിയിൽ കേശത്രുഞ്ഞിലുത്തമമിക്കേശത്രുമാം.”
പാരഞ്ഞേഡവമെല്ലാമക്കാലഭൂതിയോടായ്
മറഞ്ഞെന്നും, എന്നുംമൊന്നതമുണ്ടിയുമെന്നുംഇളാം.

കംഗരുത്താനം.

അംക്കാലം “കംഗ” എന്നാഭേദത്രും അനീംബരിവിയെ
ചുംക്കുന്നാജിച്ചുമാ, പുരുഷന്മാരാലെന്നും
വല്ലുന്നാവാത്തവരം വാഞ്ചിയിക്കാലാപ്പരേ
സപ്തപ്രംക്കന്തിവീഞ്ഞവാൻ മഹാസുരൻ
കട്ടത്തസമാധിയിലിക്കന കോലപ്പിയെ
യെട്ടത്തുള്ളരവെച്ചങ്ങിൽനാന്തിൽസ്പയം.
പിന്നെയാലേത്രും തന്റെ കൂട്ടകാരോടും ക്രിംഗം
മുന്നലോകവും ഭംഗിപ്പിച്ചിതു ഭജ്ഞിയുംജാൽ
ആംകോലാപുരക്കേശത്തുമാക്കിമെ കടക്കിവാ-
നാക്കാത്തതായും വന്നിതക്കാലം ശ്രദ്ധാനന്ന!
അംഗത്വാലുക്കമേൻ ക്രാന്നാട് യുദ്ധത്തിനായും
തന്ത്രവന്നെന്നതി ദേവി തൃപ്തിരാഭേദവിതാൻ
അംജലി ലഭരവിയെക്കണ്ടുപെടിച്ചുഭേദത്രും
പാരഞ്ഞുംപായ് മുശ്രൂരുകഗിരിമേൽത്തപംചേയ്യുണ്ട്.

നാലാം മന്ത്രരംതീസ്തവിലെപ്പത്തി—
നാലാമങ്ങൾക്കാം കുതയുഗ്മത്തിൽ ഒഭ്രത്രേശ്വരനായ്
മഹിഷമണിയുംവനിതാവലൻ ഓസനയോടും
സഹസ്രാവനി“ക്ഷംഗമനഗരം”കൈക്കലാക്കി
മിപ്പായം ഇയിച്ചവനിന്റെപട്ടവുംകെട്ടി—
യത്രംതപരാങ്കമൻ തത്ത്വാഴ്വനകാലം,
ങ്ങനാറം കോലമുനി സമാധിവിട്ടുനന്ന്
തരസാപണട്ടകംധൻ ചെയ്യുള്ളവുംഞ്ഞേള്ളം,
ഭാനവക്രൂദ്ധം നിജമാതൃമം പിടിച്ചതും
ജ്ഞാനചക്ഷിസ്ഥാപല്ലോഹരിഞ്ഞു മുനിത്രേഷ്യൻ
പിന്നെയും തപം ചെയ്യാൻ വിജ്ഞവനിന്ത്യു
അഭ്യൂന ഉക്തിയോടുമെന്നായും നിന്ത്യുമോ.
അംഗനാഞ്ചിനംതങ്ങൾ രണ്ടുപേരുമേ മുനി—
തന്നെയസ്ത്രമാധിയിൽ നിന്നൊന്തി ഫേ സുന!
ഭാക്ഷാധിനീശൻ, തൊനം, ലക്ഷ്മീവല്ലുൻ താനം
തയക്ഷിണം കോലപ്പിഡെയ്യുണ്ടിയിരിക്കുവെ,
വാനവന്മാരല്ലോയം ബ്രഹ്മനുഖവിലാക്കി
ദിനരായ്‌വനക്കണ്ണാർ തങ്ങളെക്കുമാരക!
ഭൂഷിംഗാം മഹിഷൻറ ചേഷ്ടയാലിരിപ്പാനായ്
കൂപ്പിനംഞ്ഞാഞ്ഞല്ലുവാലുമേ ലഭിയാതെ
ഭൂപ്പിരാജ്യരായ്‌കൂപ്പി! നീപ്പുലക്ഷ്മീകരായും,
ചെപ്പട്ടനം ചാടിവന്നവാനോരെ കാണിക്കയാലും,
ചെപ്പട്ടിക്കരഞ്ഞുവൊന്നാനു സക്കടം കേരംക്കയാലും,
തസ്തിരായ്‌തീസ്തവംസത്പരം സഹിയാതെ.
അംഗനാരമതിന്ത്യാധാരകാശങ്ഗരച്ചുകന്മാരുള്ളു—

പീഡിരാവരന്നറയു, മെൻററയും, ഭൂഹാൻററയും,
അഖ്യാനമിപ്രന്നറയു, മനകാൻററയും, മറ്റ
ഹവ്യവാഹനമുഖവേദവസ്തിന്നെൻറയും
ഇത്രനീഥിവാദളിൽ നിന്നാണോ വീണ്ടും വീണ്ടും
നിന്ദമിച്ചിരു തേജസ്സുനേ മഹോജ്ജപദം.

ആചക്രലേവനം.

ആയതശശാംകരടത്തു തേജശ്ലൈപ്പഹായ് നിന്ന
എത്രാസ്ത്രിന്നതു പിന്നെന്ദ്രാഭിച്ചു ഇവതിഹായ്.
സർവ്വഭവാത്മികഹായ്, പരയായ്, ധ്രൂഖസ്ത്രായ്
ഭാഷവനാഗ്രഹംഖാമിദ്രോഹിതാൻ മഹാവക്ഷീ,
ഭന്നയരിച്ചകൾത്തൻ എദ്ദംശംശ്രൂതിക്കമാറ
പിന്നെയദ്രോഹിച്ചിട്ടാളത്യുഗ്രമടവാസ !
ഭലാരമസ്തീംധനാദം മഹിഷാസുരൻംക്രൂ
നേരിട്ടിയുല്ലത്തിനായുല്ലതൻ സേനയോടും.
ഈംബികതാനംചെട്ടനവനോട്ടരാടി-
അതമിലഞ്ഞവർ ഭോരസമംതുടങ്ങാബെ,
ശാർഖിയുംതൊന്നും കോലമുന്നിയുമൊരുരുത്തു
തെങ്ങംഭൂവയമിയനാരണം ഒന്നാക്കിനിഛ്വേ,
മുഖ്യായതേജശ്ലൈലം നിസ്ത്രിപംപുറപ്പുട്ട-
തെന്നുത്തു! സൃഷ്ടിച്ചതാൻധ്യാനസാമത്മ്രഥതാലെ.
കോലമാചനി, ലിംഗംചാത്മിവം, ബഹുവിധം
മേലിലമുച്ചിച്ചവനപാവനസ്ഥലംതന്നിൽ
ലക്ഷ്മീവല്ലംനേവൻ സ്ത്രീമായ് നോക്കിനിഛ്വേ
തയ്ക്കണം സർവ്വലോകാസാഗ്രഹത്തിനായ് തന്ന

മുഴതിക്കാണ്ടൻമഹാതേജഃ പ്രാജ്പലംവക്രം
മുഴതികരാനോർജ്ജവ! ഷണ്മുഖ! ധരിക്കുന്നീ.
യാതൊന്നു ചരാത്പരമെഴുതിഞ്ഞാ, നങ്ങളു
പുതമാം ‘ഗ്രീച്ചകു’മുന്നവരും പുക്കളുണ്ട്
വാക്കാലും മനസ്സാലുമെല്ലനിശ്ചാരവാ—
നാക്കിയേ വാഴാതുള്ള പിസ്തുസപ്പത്രമായോ,
സ്വഷ്ടികാനൊരുണ്ടോരാത്മാവിന്റെചിൽ

വിഭവമായു്

സ്വഷ്ടിചെതനന്മായും പ്രാണസപ്പത്രമായും,
നാറമാന്നരമങ്ങൾ ചെയ്യുതായോ, സപ്പജനങ്ങൾ—
ക്കാരുമാംചുതുന്തക്കാൻകല്ലുകളുംമായും,
തന്മഹേദഹപ്രത്യുത്തിക്കൽ കോത്രുക്കെട്ടിയകോടി—
ശ്രൂഹാണ്ഡവമിച്ചേരുന്നും നാശമില്ലാത്തതായും,
യാതൊന്നു ചരാതനപ്രത്തിവൈനാസിലും
പുത, മായതിച്ചുക്കുത്രുപമെന്നറിക്കുന്നീ.
ആക്കയാൽപ്പാണ്ണമിഗ്രീച്ചകുംതനൊന്നാക്കിയാൽ—
അനീകരംദേവീത്രുപമനും നീ ധരിച്ചെടോ!
പിന്നെയും ഗ്രീക്കാനുഗ്രീച്ചകുംതനൊന്നാക്കി
നന്ദനാ! പണിപ്പെട്ടും ഗോപനംചെയ്യുകൊണ്ടാൻ,
അഞ്ചിതനവിള്ളെങ്കുമച്ചുക്കുത്തിനുംകാരവും
ഒംഗിയായോപരയാം തൊൻ കേട്ടുകൊണ്ടാലുംസുത!

“ബിന്ദുവും, ഗ്രീക്കാണവു, മധ്യാക്കാണവും, പിന്നെ
നന്നായോപാദശക്കാണും; ഓഷാധശക്കാണുംവും,
പിന്നെവിംശതി, ചതുർവ്വിംശതിക്കൊണ്ണങ്ങളും,
തനന്നാഖാംപിന്നു, ഭൂമെട്ടും, ധതിനാടം

മുപ്പത്തിയാറും പിന്നീടുവരുംകുമഞ്ചാലെ
കൈല്ലേഴും സന്ധിഭോഗം രൂത്തുജാലംചുവാംപിനേ
രൂത്തുജാലം മുന്നം മുന്നാളുരങ്ങളും ചേന്ന്
മുഖമില്ലുത്തിതൻ ത്രുച്ചകും വിളങ്ങുന്ന.
യോജിച്ചുസർജ്ജേവനുരിൽനിന്നുണ്ടായുംവന്ന
തേജസ്പത്രപമാണിത്രുചകും ധരിക്കു! നീ”

എവമിജ്ഞാതിശയകും ഞാൻരഹിച്ചപ്പോൾ, പിരം!
ദേവിപോരാടക്കൊന്തു കൊന്നിതുമധിഷ്ഠനു
ഇവണ്ണും സർവ്വജീവവദന്നുജ്ഞിയിന്നിനു-
മാവിർഭവിച്ചുമധാലക്ഷ്മിയാം മുഹമ്മദപരി,
കൊന്നാഴിയാതെസുരബൈരിപ്പുരാതനയെല്ലാം
കൊന്നാടക്കിയ മധാവികുമ ദയക്കരി,
നന്നിച്ചുന്നരായിരുട്ടിച്ചുവിബിംബവ-
രൂപവുംനമിക്കൊന്നാങ്ങപ്പലതേജോത്യാം,
ആക്യിരംരതീഭവിമാരെയുാ ഇയിക്കവാ-
നായതിസമർപ്പം സുദരീസിംഫോഡം,
വിള്ളവനാരപ്പിച്ച പൂശ്മമാലയുംപട്ടം
സ്വന്നാഭ്രാംഭജാലുമണിത്തുമനോധരി,
തുക്കൊന്നാലിലും ശംഖം, ചക്രം, മഞ്ചവും
ഒക്കുന്നാക്കിപ്പിഴുവും കൈകൊന്നുത്തവാക്കരി
വിരിയേൻ, നാരാധാരൻ, ശംഖി, മുഖാധനാനു-
സ്വമനാർച്ചെയുംപ്പുംകൈകൊന്തും യഞ്ചായരി,
എത്രയും സംഭാഷിച്ചു രൂപാരകനും വാഴ്ത്തും
സ്നേഹത്തുംകേട്ടും, മനമാസിച്ചും, ശോഭായരി,

കേസർ പ്രാംഗമലിന്റെനാത്രിതരക്ഷാകരീ
ബാസുരരീരിണി, ശൈരി, ശ്രോണാംബവാി
യൃന്തനാലാകഷ്ടിച്ച കോലഷ്ടിതന്നറസനി-
ധാന്തിലെഴുന്നള്ളിച്ചുകളിച്ചെയ്യുഗൈരി:-

“മഹാശ്വേഷ്, മഹാദ്വാഗിൻ! മനസ്സിലഭ്രഥനന്തര
വഹിപ്പുതലീഷ്ടം? ഞാൻ നല്ലവൻ കമിച്ചാലും,
മാനനിയമാമങ്ങയ്രാനവെവഭവം മുലും”
ഞാനങ്ങങ്ങൾക്കുന്നയാദ് വന്നിടു ധ. ദിവ്യാലും.

ജോതില്ലിംഗം.

ദേവിതനയളപ്പാടീവിധംകെട്ടുന്നി
ഭാവംതെളിഞ്ഞുഭക്തിവര്ണാധ്യപേക്ഷിച്ചുന്നി:

“ആംഹാലക്ഷ്മി! സമ്പ്രദാക്ഷേത്രത്രക്രൂസപത്രപിണി!
കാമദേ, ദേവദൈരി! നിന്തിയവടിനിൽ്യം
സൗമ്യവൈവരംനിമിച്ചുജീളാരി ശ്രീമതുന്തിൽ
ആംഹാലക്ഷ്മിയാം ദേവദൈരംഭന്താടൊപ്പം
പരമാനന്ദപൂർവ്വം പജൂഡികൊള്ളി കവേണം
പരമദൈരി! നിന്തനാഭടിയൻ ചീരകാലം
ആരാധിക്കാവ് വരേണ, മടിയന്നന്നരുമം
സാമമിനിത്രതനെ തരണം നാരാധണി!”
കോലമാമുനിയേവ മുണ്ടംച്ചുത്തുനേരം
ബാലക! ദിവ്യാനന! ആംഹാലക്ഷ്മീദേവി
ഇഞ്ചലക്ഷ്മിയാം വ്യാപിച്ചുജീളാരാശ്രീമതുന്തിൻ
ലിംഗത്രപമാംബിദ്രാധ്യാനത്തിൽപ്പജൂഡികൊണ്ടാം.
വിജ്ഞവിൻ സകാശത്തിൽ നിന്നണ്ടാധ്യവന്നമഹാ-

വെള്ളവിതാൻ വന്നിവിന്നുവിൽ ചേന്നീകരണം
 വലനാകിന് “വെത്രാസുരനെ” ക്ഷാല്പാനല്ലോ
 ബുദ്ധാലിനിമഹാ വെള്ളവിയണായും വന്ന.
 വിജ്ഞമായതാൻപിനേ യദഹാക്കമാരിയായും
 വിശ്വമോഹിനിയായിക്കംസനന്ദപിച്ചുമ
 ഭർഥ്യാമഛ്വവിയും വന്നിൽനന്തും, സർവ്വ-
 ഭർത്തിമരമാമിച്ചുകുവിന്നുവിൽത്തനേ.
 ഇത്തുമീമഹാലക്ഷ്മീവാസവുമിക്കുത്തി-
 നേനാന്തപ്രേണണായും വന്ന മേതുവും മറ്റെല്ലാം.
 അവിച്ചുകൊള്ളുന്നവക്ക് വിലാത്മവമാവിർ-
 പുപ്പാനായിത്തനേ പറങ്കേതൻകമാരി! താൻ,
 പുഞ്ചൻപുതിയും ചേന്നീരു ഗ്രപമായി
 പുരമായും, ജോതിമ്മയ മാഖാറിലിംഗം മുഹി!
 താൻതുടങ്ങിനേഡേവഗ്രേജുന്നതിനെല്ലാം
 എന്നതായലിംഗംകണ്ണ സത്ത്വലഭമാരായിരം
 പുനലിംഗങ്ങൾക്കണ്ണ ഫലങ്ങനാടൊന്തിട്ടുമോ
 ഇന്നതാനാലിംഗത്തെ നിന്നോടുവിസ്തൃതിയും
 നിന്നീയുമറിയേണ്ണെത്തെന്നമഹാമത്തേ!”

ഇങ്ങിനെയെന്നുംചെയ്യു ഗംഗാകാനന്നനുക്കുപ്പി
 മംഗലൻ, മഹാസേനൻ പിന്നെയുംമോബിച്ചിത്തു;
 തിപുരഭേദവിയെപ്പുയന്ന കംഘാസുരൻ
 തപസ്സെച്ചുപ്പുശുഷ്ടകാടിപ്പക്ഷാനല്ലോ.
 എന്നതാനുപിനേയവൻ ചെയ്യുത്തമവന്നെയു-
 രെൻ താതി! വധിച്ചതുമിലിച്ചുഞ്ഞുണ്ടു
 സ്ത്രീജാഷിത്തംകേട്ടി, മദ്ധാസവംതുകി

ചുരുങ്ങേവരൻവീണ്ടും മനമായാൽചെയ്യും:

“എന്നെന്നയുള്ളിച്ചല്ലോ തപസ്സചെയ്യുകയും
പിന്നെയാവെവസ്പത മനപ്പത്രത്തിൽ സൂത,
ജീവപത്രത്വാമത്ര പ്രാപരയുഗഞ്ചിക്കൽ:
പരിത്രാഷിച്ച താനക്കാവേറുവരുന്നകാൻ
ഒക്കെടുന്നോരു, പരംദയന കോലാപും
സുരനാർ പുഞ്ചമഹാലക്ഷ്മിഡൈ, പ്രകർഷംത്തിനാർ”

ആര്യമഹാലക്ഷ്മിപ്രശ്നക്കം.

1. “ആഹമസപത്രം! ലോകമാതാവേ! ഹാമു
ബുഹാഭിവദേദ്യ! ദേവ! യദ്ദേശ നമസ്കാരാ!
കാമിതാംക്രതക്കമംബികേ! നമസ്കാരം!
ആര്യമഹാലക്ഷ്മി! കോലാപുരാഡേ! നമസ്കാരാ!
2. സ്വപ്തിയും വിരിഞ്ഞും, രക്ഷയും ലക്ഷ്മീഗരാം,
സ്ത്രിയും ഭ്രതരാം, സമർപ്പാധനാത്മാരു
മേ! മഹാശക്തിത്രം! നിന്റെയാദ്ധ്യാത്മാവേ
ആര്യമഹാലക്ഷ്മി! കോലാപുരാഡേ! നമസ്കാരം!
3. വിസ്തും, മായയാൽ നീ വ്യാപിച്ചതിന്റെ, സ്വംപ്നം
വിശ്രദം നിന്റെജന്മത്തിൽ വഹിച്ചു ലീപയാൽ നീ
കാമാണേ! അതുകൊണ്ടിൽ സത്യത ബുദ്ധിയും നീ
ആര്യമഹാലക്ഷ്മി! കോലാപുരാഡേ! നമസ്കാരം!
4. നിന്തിയവടിയതു കാരണപ്രശ്നംദിഷ്ട്രം
പിന്തിരിണ്ടും! ഭക്തഫലാക്രമത ലക്ഷ്മിക്കവാൽ
നാമമങ്ങേക്കാക്ഷി! യന്നുചാട്ടുന്ന ഇനം
ആര്യമഹാലക്ഷ്മി! കോലാപുരാഡേ! നമസ്കാരം!

5. പിന്നൊരുപട്ടപാഡിമീനമാം മുകളോക്കം
നിന്നൊപനിഞ്ചുകൾട്ടില്ലെങ്കെയെവക്കു നീ
കാമിതംകൊടുക്കായാൽത്തന്നെ മുകാംബിക്കായ്
ആശീരീമഹാലക്ഷ്മി! കോലാപുരേശി! നമസ്കാരം!
6. അംഗൈപത്രഗ്രചം പരബ്രഹ്മത്തിൽനിന്ന് നീതാ-
നത്യാനംവെയ്ക്കുവിന്നെ വിശ്വപിലചെച്ചെല്ലായേ
നാമമോതുന്ന “ഗൗരീ” “കമാരി” ദൈനംജനം
ആശീരീമഹാലക്ഷ്മി! കോലാപുരേശി! നമസ്കാരം!
7. ആപ്പുതി, ശിവൻ, മുഖ്യാംവാനോർത്തൻതേജസ്സിട്ടാ
അപഗ്രീവക്രളിംഗവിഗ്രഹം! വിഘ്രേശപരി!
ആശീരീവൈ! കോലംഗിതന്നരക്കമലത്തിൽമേധും
ആശീരീമഹാലക്ഷ്മി! കോലാപുരേശി! നമസ്കാരം!
8. പത്രാസനണ്ണമി! ശംഖവക്രാഭയാദീഷ്ടാത്മ-
സത്രസർപ്പാണിപത്രേ! പ്രസന്നേ! നമസ്കാരം!
ഘേമവിഗ്രഹം! ഗൗരീ! ശരണേം! നമസ്കാരം!
ആശീരീമഹാലക്ഷ്മി! കോലാപുരേശപരി! നമസ്കാരം!”

ഇത്തുവേഗന്മരന്നാർന്നിമ്മിച്ചാലക്ഷ്മിക്കു
മിസ്സവരത്തോ, നിന്നൊയ്യാനിച്ചുവഴിപോലെ
നിത്രവുംപറിപ്പോക്കു സന്ധവും ആ വിഭ്രയും
സത്പരംലഭിക്കുന്ന സത്രം നിന്നപ്രസാദത്താൻ.
ഇത്തന്മരമത്രന്നാർ സത്രം സൗതിച്ചിത്ര
ഭക്തവത്സലയാക്കം ആശീരീകൊലാപുരേശരൈയെ
ഇന്നുവംമുലകമററം തെളിഞ്ഞുമഹാലക്ഷ്മി
അത്രക്കാശയാഗിട്ടുകയില്ലെന്നു സുരരോടായും:-
“ഓസ്ത്രയോ! സുരന്മാരെ! നിഞ്ചെള്ളെന്തിനായുംവന്ന

വല്ലാതെ തേയനിങ്ങളുകളീൽ ക്ഷേണിവിധം ദി
അക്കാൻ മരച്ചുമ്പിൻ, നിങ്ങൾക്കുള്ള ലില്ലാഷ-
മൊക്കയും ചെയ്യുവൻ തോനിങ്ങിക്കിമടിയാതെ”
ഈ വണ്ണമഹാദേവ! താന്മാരം ചെയ്യുന്നരം
ഒവന്മാജനാത്തിച്ചും സങ്കടം ഉണ്ടായാൽ:-

രൂക്കാംബിക

“ശ്രാക്കമാതാവെ! ഒവി! യുണ്ണായമഹാസുരൻ
ഡോക്കക്കണ്ണകൻ “കംധൻ” പ്രാണിനാംഭഷക്കരൻ,
തിക്രംചുപ്പസനക്കറിച്ചാക്ക്‌വലൻ തപം ചെയ്യു.
ശൈരൻപ്രസാദിച്ച വരത്തന്ത്രകീടിഡോ,
ആരാലുമവല്ലപ്രാംഗായും തനീച്ചമാമഹാസുരൻ
ശ്രൂക്കാലവനൗ നീ വരത്തെ വാഞ്ഞാവിധം
വാരണം ചെയ്യീടോ, മംബികേ! സാംപ്രതംമീ-
ററാരോദഗതി, തങ്ങൾക്കാപത്തിൽനീച്ചല്ലാതെ”
വിശ്വവരിതുവിധം പ്രാത്മികകൊണ്ണിഛ്രൂപി
ചണ്ണിക, രൂക്കനാക്കിക്കംഘരെ തോടിക്കകൾ,
അനാരതോട്ടല്ലാ “രൂക്കാംബിക” വെന്നുള്ളിനാമം
വന്നതുകൂട്ടി, കണ്ണ കംവിനം രൂക്കനായാൻ.
“ശാഖിബന്ധന” വെന്നായാതുവാൽ “ശരംബ്യം” പദം
“ശാരംബ്യവശംനാതി” വെന്നതംമിണ്പായിട്ടുനാഃ:
കംധനൗ വാഗ്മിബന്ധനാൽ രൂക്കനാക്കക്കൂലം
സിംഹവാഹനക്കണ്ണായോ “രൂക്കാബു” വെന്നനാമം,
ഭൂമിമംബൂലം കംധൻ രൂക്കനാക്കിലുംസർവ്വ
മുംക്കണ്ണുള്ളം ലോകശ്രപാറി രൂക്കനാഭഃവിശ്വല്ലാ.

മീലപ്പോരം ക്ഷയിച്ചപോം ദേവവൈദ്യവംപാരിൽ
 മീലപ്പോരം വല്ലിക്കമെ കാലവൈവിത്രതാലെ,
 അനുകയാലോരകാലമിക്കൊലാപ്പരൻസിലും
 മുകാംബാവൈതന്ത്രത്തിൽവിലാസം കുറത്തപ്പോരം
 അനുഗകർസാധിയാണ്ടു, മാധിയിൽവുമാപാണ്ടു-
 മാളുകോപാന്യനായിപ്പോന്നിങ്കു മുകാംബരൻ
 വിഷ്വപംപീഡിപ്പിച്ചുസഖ്യരിക്ഷവ, ദയ-
 പ്പേട്ടുദേവമാർവാം എകരംത്തിലോകാംബഭേ,
 പിന്നോയാമജേഹരാ വീരംഭ്രംനാജി-
 നന്നന്നാംഗാശാം തൊട്ടതന്നുട്ടരോട്ടം
 തന്നകാതൻ ശിവഭാടംകുടിക്കിക്കൊലാപ്പര-
 ത്തിങ്കൽവൈച്ചുമർച്ചെയ്യു മുകഭാടനേകമായ്
 ജേപ്പുമാസത്തിൽ, മുള്ളപക്ഷത്തിൽ, വിലസിങ്കയാ-
 രഷ്മി തിട്ടിച്ചിക്കലഭ്രംഗത്തിൽ, മുഹ!
 വികുമി മുകാംബരന്തന്നെടക്കിലും നിജ-
 മാളുകോണ്ടിരത്തിട്ട നാമഃനാടകാത്മാനാഗാരി.
 അനന്തപ്പുര്യം ചെന്നാത്മീചക്രമല്ലവിന്ദി-
 സ്ഥാനമാം സത്യിന്നുവബ്രൂഹമചിംഗത്തിൽചേര്ഗാം.
 ഇഞ്ചിനെമുകാംബരല്ലപംസനത്തിനാം, ഇഗ-
 മഗളം “മുകാംബ”യെന്നാഴിച്ചാരുംതന്നാം
 കാരണം സർപ്പപുന്നപ്രകാരണമെന്നാമണേ!
 ധാരണാമുഖാനജ! ചെപ്പിഞ്ഞാൻവഴിപോലെ.
 അനുനിമിത്തമാകം മറീചക്രവിന്ദതന്ന
 ശത്രുസംഘംരോരക്കമാം സുരവുദജ്ഞരാതിന്നുായ്
 മഹിഷാസുരനേനക്കാനലക്കിൽ വിത്രതിക്കായ്

— ୩୫ —

ମହିତକୋଳାପୁରମ୍ବନ୍ଦମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଶ୍ରୀଇକାଂବିକାପ୍ରତିତରକ୍ଷଣକିକ୍ଷାଭେଦି
ସାମେଧଂ ପାଲିଙ୍ଗର୍ତ୍ତ ତ୍ରିତୁଳାତମିକ ନନ୍ଦ
ନିଶ୍ଚିତପାପଂ ସ୍ତୁଦ୍ଵେଷମାଣଂତାଗିର୍ଯ୍ୟ ଦୁନ୍ତା-
ନାମୃତାଯଂ, କୋଳାପୁରକ୍ଷତ୍ରମାମାତ୍ରୟମତିର୍ଯ୍ୟ
ନାମିଲୃତାଯଂ “ଭେଦିନିବାସନିତ୍ରପଣ”-
ମେନ୍ଦ୍ରପରିତେତାନୀତୀନାମିକାପ୍ରସାଦତାର.

— ୧୯ —

ജ്യോതില്ലിംഗാച്ചനകുമാ—

ര ണ്ട് ० മ ഡി २ യ ०.

(അനാറ്റ_കല്ലുപച്ചറീതി)

പരമചാവനം പരാശക്തിത്തെൻ്റെ
ചരിതപീഡിയും വിഭിമജ്ജനം
നരജനത്തിലേ നരകതാപത്രത
നിരാകരിയുന്നു, നിരന്തരാനദിം.
ശിരസ്സിൽചുമ്പിയി ഭരകഷരങ്ങളാൽ
വരച്ചുവേദയെ യരക്ഷണാത്താലെ
തിരസ്സിലപ്പാൻ നിന്നവരല്ലസാദാമ
സമസ്പതിഭവി! നമ്മക്കാരാലംബം.
ശരംസുധാകരസമഹസ്യം അപ്പുംനിന്ന്
തങ്ങാമെന്നിത്തു തിരവിള്ളാട്ടം
കയണക്കുട്ടമിക്കടക്കാക്കാഡോടെന്നു
പിരിയാതെനിന്നാൽ കൃതാത്മകാക്കി എണ്ണ.

പറക, ശാരികേ! പരമഭാഗ്യത്തെ-
ക്കരസമമാക്കുന്നക്കട്ടാത്തം ശൈവം!
ആഭിവന്നതെന്തും വശഭാക്കം വിധം
വിഭവഭേക്കന്ന വിശാലലോചനം,
ഖാലനന്ത്രക്കസ്തുന്നംലയന്മാരിൽ
സപാഭവനിസ്സുരഞ്ഞുപാനിഭേഷവനം,
മഹാലക്ഷ്മിനമ്മക്കമർന്നിരം തരാൻ
സമായം താൽക്കമ്പാത്രവണംതക്കായാം.
ശുക്രതങ്ങൾ! നിന്നവചനപീഡിയും-
സുവച്ചമരിയിൽ സുവഭേദമാണതും.

കിളിമകളിൽ തെളിഞ്ഞുകൊട്ടു
കൂടിരവത്തോടും കമ്പിച്ചുകൂട്ടുകാൽ
“യതിജനത്തിനും മതിയിൽക്കാണവാ-
നതിപ്പാസമാം സ്ഥിതിയിൽവാഴ്ത്തിലും
ചിതിഭവതി ചരാചരണം ചുണ്ടാക്കം
നതിസുക്രതികൾക്കെതിനുചാലും
നതിസമഗ്രവും നതിചേരുളീടുന്ന
സതിയാംദാവിൽൻ ചരിത്രത്തിൽരിഷ്ടം
പവിത്രിയമല്ലായം പറഞ്ഞുകൊള്ളുകാം-
മതിആശയോടും അവിപ്പിനെല്ലാം.”
മഹാബേജന്നൽദേവൻ മഹാദാവനോടായ്
മഹാനന്ദംപൂണ്ട പറഞ്ഞുചിന്നും

“ശ്രീവാൻ! ദേവരേ! മഹാബക്ഷുത്രന്നർ
സുഗമമാം എജാക്കുമത്തെന്നയുംചിന്ന
ശ്രവത്രച്ചുനും കഴിച്ചുതാരെല്ലാം”
സുവമായ്, പ്ലാൻഡിനും പറഞ്ഞുതന്നുണ്ടും!”
സപ്രമാതൃക്കതിരെയത്തഭാക്കണ്ടാലിവൻ
കമാരനോടായിക്കമ്പിച്ചുവീണ്ടുമേ:

“അവിക്ക! നീ, പണ്ടിശ്രവാൻഡിപ്പതാ
ബിവിധനോടുനോട്ടുവെച്ചുതേരോ,
അന്തരനുനുചൊല്ലാമതുവക്കതിയിൽ
ചുത്രു! സ്വന്നംവും! സുതാ! ഭവാനോടായ്”.

ഇന്ത്യൻ ചോദ്യം

രിക്കർമ്മാഹിനിസപ്രഗ്രാഹയാരിയാം
 ഹരി, ദേഖാനുരനാം ‘വ്രാളു’ എന
 വധിച്ചുശേഷമല്ലുരന്നരിയി-
 ലധിശ്ചിതനായില്ലുരസ്തനായാൻ.
 അതുനേരംശങ്കുന്ത് സമസ്രലോചന-
 നതിമനോഹരം ഘവതിവേഷത്തെ
 ധരിച്ചവിജ്ഞവെള്ളരിക്കകാണ്ടക്കാൽ,
 ചുരനാവിസ്ത്രിയാൽ വിംഗ്കൾമും-
 നിരക്കാണ്ടച്ചിച്ചു നമിച്ചുമൊറിച്ചുണ്ട്:-

“ഹരേ! വിഭാ! ഒവാൻമതിക്കും വാക്കിന-
 മറിവാൻവച്ചുഭേദതാരമെയന്തുപാശൻ
 നിങ്പെമമതുവിധം വിലനുംനീ
 പുഞ്ചനേനനാല്ലോ മുനികൾചേഡവത്രും!
 പരമപുഞ്ചാ! ഭോനിപ്പോർത്തീരെ
 മറിഞ്ഞമഹാരാനായ് ലസിപ്പുതെങ്ങിനേ?
 പുരാണമുത്തിനി പുഞ്ചവക്കാ! സൃഷ്ടേയാ?
 പരമാത്മംപോലെ പറഞ്ഞിടേണോടേ!
 പുരഞ്ചരാഹനിയൈച്ചേച്ചുവിക്കാണ്ട്, കൃപാ-
 പരസ്സരം, ഹരിയന്മുഖിച്ചെഴുളിയു.

അക്കതിയുംപിനെ പുഞ്ചനുരണ്ടു-
 മത്തുമിഞ്ചല്ലാം, കുലമംനിത്രഞ്ചല്ലാം.

അതുണ്ടാംവന്നിൽക്കുന്നതായോന്നില്ലയാം.
 അതുണ്ടാംവേറിട്ടിരിക്കിശ്ശീസ്റ്റപ്പാഴം
 സുവർണ്ണവം നല്ലവിത്രുഷണങ്ങളം
 വിഭിന്നജാലായിട്ടൊരിക്കലുണ്ടോ?
 അതുമട്ടക്കിലും, പ്രതിമപ്പും-
 പ്രതിപത്തിയെഴുന്നവരെല്ലാമെന്നു
 അറിയുന്ന, ശക്തിമയനുന്നാകയാൽ
 പുരംജനംസ്രൂയിയും മുന്നവാൻതൊൻ്തനു
 ഗ്രഹങ്ങളാശിതം തുവിച്ചുകേതനാ-
 മഹവിഭ്രംഗനണത്തിപിനെന്നയും!

“ഗ്രഹം! ക്ഷേത്രജ്ഞൻ! സമസ്യാഭവാഡ!
 കിശമുത്തിനീ വിഷമപാരഗൾ
 യുവതിയായെവം വിള്ളണിനില്ലെന്-
 തെവിടേയെന്നതുമരക്കിശ്ശയുണ്ടാം.”
 സുരേശപരമ്പരാഖാവശീകൃതനാഥി-
 ദ്രാക്ഷാശബ്ദനാം കമിച്ചുപിനെന്നയും-

“സമസ്യാഭവതാസപ്രത്യാക്ഷസദാ
 ക്ഷമാതരലേ കോലാപുരത്തിൽവാഴുന്ന-
 പരബ്രഹ്മതുപ, മഹാലക്ഷ്മിയെന്ന
 ധരിക്കേന്നാല്ലാക്ഷായിക്കരിച്ചുനീ ശക്തി!”
 അതുകെട്ടശങ്കനും ക്രതുപലംപ്പുണ്ടാം
 അതുലവിസ്തും കമിച്ചിത്രവീണാം
 “എക്കൻ! ഫേഖവാഡ! ഭവംസപ്രത്യാക്ഷമാം
 മഹാദേവിതന്നുറ മഹത്താമശ്ശേനം

അന്നിയീച്ചുതാങ വിധിപ്രകാരമാ-
ണന്പമഞ്ചുവസ്തിവിഴക്കണ്ട്?"
ശവിശൻറിമന്ത്രം പിഛം നല്ലഭി-
ദചിയുകണ്ടമ വിചിത്രമായവൻ:

ജ്യാതില്ലിംഗതപം

“മഹേദ! കേരക്കൈഡോ! മനസ്സുവെച്ചുനീ
മഹാസാരമിതു മഹാസിദ്ധിപ്രദം.
അരുംഖഷമത്തുക്കിഴം ഹിത്തതിനായ് തന്നെ
വിശ്വഷിച്ചുമിതു പരയുന്നണ്ടുതാൻ.
വിമലമായിഞ്ഞ വിളങ്ങുമീലിംഗം
സമസ്യേതജസ്സിൽ സ്വന്തുപമാക്കാൻ
അതാതുക്കേതന്നാർത്ഥതാതുന്തർക്കവാ-
ന്നതാതു ദേവതാസപ്താഹംതന്നെയാം.
മഹാവിംഗമിതിൻ വലഭാഗംപിനെ
റഹിക്കൈഡോ! പരാപ്രയഷങ്ഗുപദേശ,
ഖടഭാഗം ശക്തിസപ്താഹം, മല്ലം
സ്ത്രംപുത്രംപണം ശ്രൂതിയുംരണ്ടം.
ഖടഭാഗമിതിലധികമായതും
ദ്രുംതരം ശക്തിപ്രധാനതപംഞ്ചലം
അതുകൊണ്ടീവാമം വലുവരമാരായു്
സ്ഥിതിചേരുവു ശക്തിപ്രധാനപൂജയിൽ.

നവശക്തി മുഖാമേഖത്തിനെ, സ്ത്രി-
സഹാനഭാവമായിവിടെച്ചുായ്വാദേ
അതാതു ദേവതാ സ്വന്തുപദ്ധ്രാനത്ത-

യതാതിൽവെരുവരു ഗുഹിക്കണം സർം.
വച്ചിപ്പുതിലിനാച്ചീലദിശിലേപ്പു-
മുചിതംയുകതിയാൽ ചമച്ചുങ്കൊള്ളണം.
പറവൻ ധ്രാനജഡം ചിലതുമാത്രംതോ-
നരികമരെറ്റു മിത്രത്തെ നോക്കി.

ഭേദത്വപൂജ

സുഖഭ്ര! നിത്യമായിവിടെപ്പുജിക്കായു്-
വഴണം മുകാംബാ ഭഗവതിരൈത്താൻ
നിജേഷ്ടഭവതാനിചയമന്മാത്രത്തെ
ബൃജിക്കൊമ്പുമാം സകലകാഞ്ഞത്തിൽ.
ശിവരാത്രി മുഹൂം പ്രതശ ദൈമിത്തിക-
മചസ്തരാചിതം രചിക്കപ്പുജായെ.
അപരദേവതാനിരയൈനിത്രമി-
അച്ചാസിച്ചീടങ്ങനർത്ഥമായു്വണം,
ശരിക്കാശസ്ത്രികളുണ്ടൻഭനേരു
ശരസ്ത്രിയ ധ്രാനിച്ച വികന്പക്ഷം
സ്ത്രിക്കു, കർപ്പുരധവളിവന്നനാം
തുഞ്ചിവിനായതിൽനിജ സപത്രുപനായു്,
വിള്ളങ്ങളുംശാഗണമന്നിനേതരം
തിക്കപ്പെട്ടുകതിയോത്തതിപ്പുസന്നനായു്,
സ്ത്രീപ്രോഡ്രീയവരനെക്കുവിട്ടു
സ്ത്രീകു, കണ്ണഡിപ്പുത്തിരൈശ്ശുയൻ.
തുനാട്ടിയിൽനിന്നുണ്ടന്നായന്നതാൻ
പുറപ്പെട്ടേന്നരു പ്രകാശമാനയായു്

ശീർഖസ്ത്രിയന്നിന്നുമുണ്ടാവുന്നു
സരിക്കുമാണ് നല്ലതനുപബാധ്
സുഷുദ്ധയിൽക്കൂടെ വിടാതെരെപ്പുണ്ട്
തുഷാര ശീതയായ് ദതാഗതംവെള്ളും
പരമാനന്ദഭാം പരാശക്തിതന്നെ-
ജ്ഞഹണമായെന്നും ജീത്യിട്ടുണ്ടോന്തു.
ഇതുവിധമധ്യവിഭഗിക്കാഡ സ-
ച്ചിഭാനംഭാരുത സപ്രത്യാമെന്നു
നിയതംധ്യാനിക്കായ് വഴണും, ശൈമാഡി-
ക്രിയകൾപറിന്നീട് സകലംവെള്ളുണ്ട്
അഥവാതരം ഭേദവി നിലയംപ്രാപിച്ച-
ങ്ങനാമവാനസൻ പവിത്രൻസാധകൻ
പരമ്മാരിച്ചുതന്ത്രങ്ങവിനെ, പ്രാതമി-
ച്ചിരിക്കണുംഭേദവിപ്രഭാഭാഗത്തിയിൽ.

[ഇനിപ്പുജായമം പാശത്തിങ്ങാപ്പിക്കാൻ
നിനക്കിലിറുത്തും, വിഷമമായ് വന്നു.
ഇടങ്ങിനില്ലെനി ത്രുദ്വൃതത്തിക്കാർ
കച്ചങ്ങിപ്പോഡിതൊനിതിശ്ശേരഭംഗിയാൽ
സുവൃത്തമഞ്ചിലും, ചില ചഭ്രാസ-
ആവത്തുമിതിയിലിവുത്തിപ്പുണ്ട് പണി.
ഓരുക്കൊണ്ടിരുത്തുന്നനിതന്ത്രംവിൽ
സമപ്പിച്ചു മരീരാനെന്നുത്തുകൊള്ളുന്നു.]

പൂജാകുമം (കേക.)

നിമ്മംവനാചാര്യംശാഭാത്രം ഉക്തിയോട്-
മമതന്ത്രിതിയുമുഖിൽ പ്രാതമിച്ചങ്ങിങ്ങന്മാം:

അത്തുതനൊയും മറ്റുതനൊയും മലമാക്കാൻ
 ഭ്രംബിയതും ഭ്രംബിയും ചെയ്യുചീനെ
 മാതൃകാന്ത്രാസത്തിൽ എഴുവാക്കാണ്ടാനൊരു
 ചെയ്യുകൊള്ളിണംനിത്രും സാധകൻ തുശ്ശേഖാട,
 മന്ത്രാരംന്ത്രസിക്കണം മുലാധാരത്തിൽ നന്നായു്
 രകാരംന്ത്രസിക്കണം എഴുചുപ്പത്തിലും.
 ഇംകാരംന്ത്രസിക്കണം ദ്രോഖ്യത്തിങ്കൽ നന്നായു്
 പ്രീംകാരം ശിരസ്സിലും ന്ത്രസിച്ചു കൊണ്ടിടണം.
 ചെയ്യണം പ്രാണാധാരമം മുലാഗ്രത്തായ്ക്കുപ്പിനെ
 താഴാരാക്കിയാല്ല കലംഗരേവജപാദൈ,
 പുഞ്ചാസക്കല്ലുചുവ്വു മാർപ്പിച്ചുതന്നാത്മാവെ
 വ്യാജമെന്നിയെ സാക്ഷാംബാവായുറപ്പിച്ചും
 അംബയേ സപാതമാവിക്കലൂപ്പിച്ചും, ശാജന്ത്രാ, കതമാം
 സമമതം പോലെചെയ്യുകൊള്ളിണം പീംച്ചും.
 ദൈത്യരും പിറ്റേകൾ, നിത്രകൾ തന്നെയാല്ലോ.
 ഇച്ചാനാശക്തിനാമ മൊദ്യതും പറഞ്ഞൈടാം
 'ശ്രദ്ധ'യും 'ഗ്രിഡാ'പിനെ' 'ജതാന'യും 'പ്രതി' താനം
 'തൃഷ്ണ'യും 'ജയ'താനം 'ആനന്ദ' താനംപിനെ
 'മട്ടാമത്ര'ന്തി'യും 'പിത്രലു' ദൈഖവിച്ചും.

മേലിനിപ്പറയുന്ന വണ്ണമേ അഭിഭവിയെ-
 ചുപ്പിൽ നിയുവണ്ണയി ധ്യാനിച്ചു സഹിതം,
 പീംമബ്രത്തിങ്കലേ കണ്ണികകളിങ്കലേക്കു
 അസാക്കത്തെയാടാവമീക്കണം സുഖംപോരി!

എന്നാലിങ്ങവാഹനം ചൊന്നതു വിധിമാത്ര-
മെന്നല്ലോതിക്കേണ്ടതുപ ക്രമാർത്ഥതാൻ ചൊൽവത്സ്യം.
എന്നമിഴ്ചുവാലയം തന്നിൽക്കൊന്ന് മഹാദേവി
സന്നിധി ചെങ്ജു മറിക്കൊടിനായാവാഹനം.

ഞാനിനിച്ചുജ്ഞാജ്ഞാം മുഖ്യം മുലവിദ്രവാശ് സമ്പ്ര-
ജ്ഞാനഭാഗിനിയാം അരീ ഷ്ണാദിശാക്ഷരി തന്നെ.
ദേവിതന്നന്നരുഹം ക്ഷിപ്രമിങ്ങാജാശവാൻ
ഭേദവേദ! മുപമായി നില്പത്രിമന്ത്രാഘ്ന്യം.
ഹ്രസ്വപരൻ, ആശി, യിതിൻ ചക്രസ്ത്രഗായത്രിതാൻ
സമ്പ്രിഭാന്നന്ത്രപാ ദേവതാ അരീകമാരി.
മന്ത്രഞ്ഞിലെവാനാ മാരു മൊന്നതുമക്ഷാജ്ഞാം
കൊണ്ടിങ്ങബിജം, രക്ഷി, കീലകം ന്യൂസിക്കണം.
ന്യാസങ്ങളാംപിരുന്ന ക്രമത്തിൽ, ദന്തം, മുന്തം
വാസവി! മുന്നാ, മാരം ദുന്നാട്ടം, മുഴവാഹം
അക്ഷരങ്ങളുക്കാണ്ടാവയ്ക്കുട്ടി ദിഗ്ബന്ധനം
തന്ത്രക്ഷണംവെയ്ക്കുശ്രദ്ധാന്തമാ ധ്യാനംവേണാ.
പിന്നിട്ട് മന്ത്രജപംവെള്ളുനാമന്നാലിനി-
ച്ചോന്നിടാംധ്യാനവുംതാൻ മന്ത്രവും അവിക്കാ നീ.

ധ്യാനവും മന്ത്രവും

“മിന്നിത്തിള്ളങ്ങും റത്നാഭ്രംശങ്ങളിം, റത്ന-
സന്നിഡം വസനവുമണിന്തത മണാഹരി!
തുക്കളും നാലിൽ ഗംബഹക്കുവുമണ്ണൈവും
മുഖ്യമാം വാമതും പച്ചിച്ച വിശ്രൂപങ്ങരി!
അരുംബുകേ! ദശവത്തി! കേതവാഞ്ചിത്തം നട്ടി-

മംബീകേ! പത്രാസനായിപ്പിരേ! മഹാദേവി!
മേമവിഗ്രഹം! മഹാകാശസ്ത്രവാരാന്തിഡേ!
അറി മഹാലക്ഷ്മി! രക്ഷിക്കേണമെ! നിത്യമെനെ.”

ങനാമ‘തോകാര’മീ മന്ത്രത്തിലറിക്കാ
പിനെ വാദവബിജം, പിനൊയ ‘രൈംറീ’ പദം
രണ്ട് ചേതംിട്ട് വിജ്ഞം വാദവബിജംചേത്ത്-
കൊണ്ടതിയ്യുപ്പിനെനവേണം പാമേലപരീപദം.
വാദവം വിശ്വംചേത്ത് വരനിവല്ലഭയേയും
വാസവ! ചേത്തുകാരം കാവേണമിന്തുത്താലു.

എട്ടുക്കാജപിച്ചിട്ടീമരു, ബീലിംഗാച്ചനാ
പുഷ്ടുകെൽത്തുകംചേയ്യു പണ്ണോപചാരത്താലു
ഓഷാദ്ദശാപചാരാദികൊണ്ടുമ ചൂജിക്കേണം
ഗാഡ്മായുംചേയ്യുപിനൊസ്സുംസ്തുനാമാച്ചനം
മാക്കണോധനാക്തമായും അരീമുകാംനുംപരമാക്കി
ശ്രാവ്യമാംസമഗ്രാനാമംകൊണ്ടുമച്ചുപ്പിക്കേണം.
അംഗ്രീകാരിലതാതു തദ്ദേശതമാർത്തൻനാമ-
തല്പജഞ്ജലൈകൊണ്ടു ചൂജിക്കവഴിചേരോബു.

അരീകമാരികാ വിദ്രാമന്ത്രാശരയുള്ളിയ്യരീ-
ച്ചാകവേപതിനൊരുനാമങ്ങളുണ്ടുചേയാല്ലോ.

1

കാകാര മന്ത്രി, താരനെക്കാരവില്ല, പിനെ

3

4

ഗൗരവദായിനിയും, നിരംരാ, രഘുകാരിണി,

5

7

8

ശൈരിയും, രിക്തത്രുപ, വെച്ചുവാദപ്പിയ, താനു

9

10

11

പിന്നീടുപത്മാസനാ, എമ്യും, മേരുസംസ്ഥാ

12

13

ശ്രൂപസന്ത്രുപിനിയും, രിച്ചമന്ത്രിയും, പിനേ

14

15

മെക്കാരമുത്തി, പിനേ സ്പാമിനി, വലരിപോ!

16

മായനാതമിക, യൈവംനാഡങ്ങളാലെ, വിജ്ഞ-

ഭായതനാംഗം പതിനാറിലുമന്ത്രിക്കണം.

നാമത്തിന് ക്രമശതാലൈയംഗങ്ങൾ ചൊല്ലാമിനി :

1

3

4

ഗ്രീമത്തപ്പാദവും, ഇംല, ഇംനവും, ഉറങ്ക്കഴിക്കും

5

6

7

8

ഹമ്മർവും, കടിസ്ഥല, മുഡരം, വക്ഷസ്ഥലം

9

10

11

12

വക്ഷക്ഷാജങ്ങളും, സൂന്ധം, കണ്ണവും, വദനവും

13

14

15

നാസയും, നേന്ത്രങ്ങളും, ഭാസുരം നെന്തിന്തകം

16

ശീഷ്വ, മിവക്കളിൽ ക്രമാധാരിക്കണം.

നേത്രത്താവരണമവയിൽ വഴിപോലെ
ജംദിശാസന! വേണ്ടംപ്പുജയുംചൊല്ലാമിനി

പ്രമാവരണത്തെ മുലാംഗമന്ത്രങ്ങളാൽ

പുട്ടിലക്കിളുച്ചം യജ്ഞിക്ക ശത്രുങ്ഗരാ!

അണിമാബികളുംസിഖികളേയുമന്ത്രി-

ക്കണ, മിഡിത്തിയമാവരണത്തിൽപ്പിനേ

പാത്രം തുരീയമാമാവരണത്തിൽ ദൃശ്യ-
ശക്തികളെയും താൻ വൊല്ലുവൻ നാമങ്ങളോമും.
ഇപ്പറയും, കുഞ്ചി, അതാനാ, ചിത്രം, സാവിത്രം, പിന്ന
മായ, താൻ വിലാസിനി, നൃക്ഷുതാൻ, മഹാനൃക്ഷു
പ്രാപിനി, യൈനിവയിലെഥാടവിൽ ശക്തിവേദത്ത്
താപഗാനത്തിക്കായും ഘൃജചെച്ചുകു തുരീയത്തിൽ

കമ്പതായും നില്ക്കുവാമാജ്യപ്രശ്നാല്പമാരെറ്റുത
സാദ്രേഖം ഘൃജിക്കണം പാനുമാവരണത്തിൽ.

1

3

ജാഗ്രതാ, താപനിയും, വേദഗംഡിയും, പരം

4

ജാഗ്രതയോട്ടംപിന്ന ധഹനത്രപിണിയും

6

7

സേനുവണ്ണാധി, സുംഭമറ്റിയും, വാഗീശപരി

8

9

പിന്നനായാ മഹാവഹാ, പിന്നനായാ മദനാജവാ

10

11

12

സോമഗ്രാഹയും, മരണപ്രഗയും, നിശാഹലയും

13

14

ആമിൻ! കേരൾ, യദ്രോവതി, തീവ്രക്രഷ്ണപാണിനേ

15

16

17

തോരാത്രപയും, ഭയാവതിയും, തിരുസോന്ത്രിയാ

18

19

താപഹാരിയും, ഇതാനാരാല്പര്യും, സുരപ്പിയ

21

23

നന്ദി, പിന്നോരിപ്പമംഗ്ഗിനി, തിശ, താനം

24

25

26

പരിഞ്ഞംഭുദ്ധ്, പിന്ന ബണ്ണിനി, ഗായത്രിയും

സാരസപത്രിയും.

മുളവെൺയായ് സഭാമന്ദഹാസവുംതുകി
വിദ്വാന്മകരുന്ന നൃംഗര സപ്തത്രാധികാരിയും,
കോടികോടിയായ് ചരു മണിയലംസ്തലിക്കിലും
ശടിനന്ത്രപ്രാഥിക്രിയിളിജിലുംതേജസ്സാട്ടം,
വഹിജപാലജപാലതു ഗ്രാലമാംപട്ടിച്ചത്തം,
സുന്ദരക്രാജിലിൽ വീണായും പുസ്തകവും
ശ്രദ്ധയുറന്നാക്കരക്കാണ്ട നിമ്മിച്ചുശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട
സൈംഗവംചേന്ന് തിരുമ്പുവിലുമനാിത്തരുമെ.
നാഞ്ചവൻ, വിഷ്ണു, ശിവൻ മുഖായവിശ്വാർഗ്ഗം
നമ്മനിവരന്മാതാം മത്സ്യം മനക്കളം
പൂജിച്ചുവന്നിച്ചുകൊണ്ടണ്ണിനെ ചുറ്റുംനിന്നു
രാജിക്കിംവാഗ്ഭേദവിഭേദ ഭക്ത്രാംതാൻ വാഞ്ഛിനാൻ.

ദ്രോഹപ്രീയും.

വർണ്ണരമ്പം, പാനപാത്രം, ഡിരസ്സും, വേദവുംതൻ
രുക്ഷരാജാജിങ്ങനാലിൽ ധരിച്ചുഭക്തി
വിസ്താരമേറ്റം മുന്നനേതുജീവി ചേന്ന്, തുണി
മല്ലുയായ്, ശിരസ്സിനാൽ ക്ഷമന്യച്ചാരജേന്തി,
മണിയമാലയുംചാത്രൻി, ഒജുക്കക്കനാിനൊന്ത
വെൺമോട്ടിക്രൂരജംജോജാഗ്രവാക്രതയായി,
നിത്രവുംസർവ്വഭവാച്ചിതയായ് വിളിജ്ഞാന
ദ്രോഹംമഹാകാളിക്കിങ്ങനുഹിക്കണം.

അനീപ്താടമശംരാധ്യാറാം.

വക്രിക്കിഷ്ടിണ്യും ചംഡിഗോത്രങ്ങൾക്കും ദാനാത്രം
 ശ്രദ്ധപ്പെട്ടുകുംപാലേവിളിക്കും തേജസ്സും,
 വൈശ്വർമ്മം, മാനം, വര, മദ്യമിത്രാഖം
 അംബുജപ്ലംഗ്രക്കൈ നാലിലുംയരിച്ചുമോ
 കോടിമാത്രാഖ്യപ്രഭാപ്രാണിന്നായും, സത്ര്യാഗവും
 അമാടിക്രമനാഖ്യ സൗഖ്യംപുണ്ഡിതന
 ഏപ്പോഴിപ്പതിനാട് വയസ്സുംതും
 മൃപ്പാരിന്റെയാഡി, ദ്രോഗതനായുംനിരന്തരം
 ഫരണാത്രിതന്മാക്ഷം കല്ലുകൾവിഹാം ത്രാ-
 പരമേശ്വരന്നുനേരാൻ പരിപിൽവന്നാക്കുന്നേരം.

അനീചുകാംബവികാധ്യാറാം.

മിന്നത്തമാലതൻകോടി ദേഹാഖിമിന്നംവിധം
 മിന്നന്നതേജസ്സും,
 മുന്നംനന്തരങ്ങളും, മുന്നംനന്തരങ്ങളും,
 പ്രാണിപ്പത്രത്തിൽ നാലിൽ, ഒംവ് വക്രിക്കം, വരം,
 പ്രാണികർക്കാളേയ ഭാനത്തെയുമന്നമേന്തി
 സുംഭാംഗിയാദ്യരം മിന്നിത്തിളിക്കും മനി-
 പ്പോന്നാംകിരീടവും, പൊന്നാംനിത്താടക്കവും
 പൊന്നാരഞ്ഞരാം, ദിത്തമാലയും തരിവള
 ദൈനിവയന്നിത്തുമേ, മനതവസ്ത്രവും ചാന്തി
 സമ്പ്രദായമാപ്തത്രത്തിൽ പതിശ്വാം
 സമൃദ്ധിയിലിട്ടും ക്ഷാന്തിപ്പവളായും,
 പൊന്നം ചല്ലഭ്യാധികാമിതാം നൽകാനു സാക്ഷാ-
 ത്തമയായും, ദ്രോവിഹായി, അനീക്ക്രമഹീഷിയായും

27

28

29

നിരപ്പത്രയും, വിശാലംകഷിയും, നാമിനിയും

30

31

32

വേണു, പിന്നെ വദ്ധിഗ്രദ്ധിയും, സൃഷ്ടാവ്യയും

33

34

35

സിംഹവാഹിനി, പിന്നെ ചീസുച റിരംസയും

36

37

താപഹാരിണിതാനം, പിന്നെചങ്ങാത്രം

38

39

ത്രക്കത്രോഷയും നിസ്സപതാങ്ങ, മിത്രക്കണ്ണ
ക്കടിയോടാരാധിക ഷയുമാമാവുതിയിൽ.
സപ്തമാവരണത്തിൽ പൂജിക്കപ്പീന്നാസ്സിംഹം
ശ്രദ്ധയും, മിമാലയം മേരൈയും, ത്രിക്രൂഡയും
മർദ്ദം, സജീവക, മിവയും പിന്നീടമോ
ശാഖികരകൾക്കിംഗൾ ശ്രൂഹമ്രാബി മാതൃകശ്ലൈ
ശ്രദ്ധമയുള്ളവിധിയുള്ളവപൂജിക്കണം.

സ്ത്രീകൾക്കാരികൾക്കാരിന്ന് പദ്മംജസംതോഷവീന്ന-
ചൈട്ടശ്രേണവന്നാരെ പൂജിച്ചുകൊണ്ടിരിഞ്ഞാണു.

ശാഖമാവരണത്തിലിന്നും ഭിലിലോകധാര-
ശരുപേരെയും പൂജിച്ചുപ്പിടിഞ്ഞാണ വഴിപോലെ.

വഞ്ഞാബിഭാഗയും പൂജിച്ചുട്ടുകവേണം

വിജ്പരംസുരംഗം! നവമാവരണത്തിൽ.

ചുവമീയാവരണാമസവത്രം ചൊന്നേനിനി

ഭേദതാല്പര്യാനഞ്ഞാഭിം ഫിലതുംചൊല്ലാംപിന്നെ.

അനീമഹാലക്ഷ്മിക്കൈഴും ധ്യാനാതോട്ടവയെല്ലാം

സാമോദം പറത്തിടാംവിഡ. പരിചിത്തൈണ്.

ഗ്രീക്കാരാധനാഭ്യം

മത്തത്രേലയുമണിത്തെങ്ങനന്നിറങ്കാട്ടം
 മഞ്ചളവനമാല്പ് മണിത്തുതിയമാറിൽ
 തുക്കരണങ്ങളിൽ ശമേം ചക്രവും ഗദായും
 പുഷ്പക്കരമതുമെന്തിത്തെങ്ങല്ലോൽ തിളങ്കിയും
 ശൈഷപത്രക്കരിഞ്ഞെൽ ശ്രിച്ഛും ശാന്തനായ് നീ-
 ദ്രോഷമാമലകിനമീശനായ് നിരന്തരം
 അപതിജ്ഞാഹിചിത്തപ്പുക്കാവായ് താൻവിളങ്കും
 അപുങ്ഗോതമമനവേദക്കത്രാഞ്ഞാൻ വണങ്ങുന്നൊൻ
 മഹാലക്ഷ്മീഭ്യം

പതിനായിരം രവിഖിംബത്തിൻ ശ്രൂക്കളളം-
 തത തിശാന്തയായ് പത്രാസനന്തിലിയന്നമേ,
 പതമജാഡിയാൽചുറ്റും സദ്ഗുതയായങ്ങിനെ
 പതമപത്രങ്ങൾപോലെ നീണ്ടനെന്തുണ്ടങ്ങളാട്ടം,
 പാശവുമങ്ങൾവുമഭേദവരജാളം.
 ഒപ്പലെ പാണിപതമം നാലില്ലംയരിച്ചുമേ,
 മനതവണ്ണംാം പട്ടംചലയുംമണിമയം
 മഞ്ഞീരമകടാഡിത്രജണംനെന്താട്ടം,
 ചെറുപ്പുംതൊട്ടക്കുന്ന കാരണപ്രഭാഷ്ടിജയാട്ടം
 വിന്ദപ്രേമാഹമിനിയായി,സൗഖ്യവണ്ണംവരുന്നാംഗിയാക്കു
 കണപ്പ് പുഞ്ചിമാർ രൂദ്ധായ് കുടകിലും
 വന്നപ്പുംതുനിക്ഷം സൈരംത്രംസാരത്തേരാട്ടം
 ഗ്രീപതമഹാപ്രാണനാമദായ് സതീകല-
 ടിപമാകിനമഹാ ലക്ഷ്മീഭയവണങ്ങുന്നൊൻ.

എയ്യുണ്ടോ! ലിവ്രൂജതാനം തന്നുനീ, ഭഗവതി!
ബാധ്യതനോംപെത്ത് പൊൻതോട്, പൊൻകിരീടം
പൊൻതരിവിളക്കളും, പൊൻകാണ്വി, പൊൻചിലന്ധും
സുന്ദരംപൊൻമോനിര മിച്ചുംബന്നാരാങ്ങേണ—
ഘുംഘും നന്നായങ്ങ സപീകരിക്കണമെമെ!
ചന്ദനക്കന്നിലുള്ള കാമകിൽച്ചാള്ളും, കുഴിൻ
ചുന്ദനച്ചാള്ളും, നല്ലക്കമ്പു ക്കേസരം
ഉന്നമകസ്ത്രുറിയും ചേത്തന്ത്രക്കൾക്കുള്ളിട്ടും
പൊങ്കത്തിരുമെന്നിക്കണ്ണത്തീടുവാൻതരങ്ങ എന്ന.

നല്ലനെന്നല്ലകരകത്തി വെള്ളത്തു, മുക്കാഹല—
തുവുമായു് മിന്നിത്തിള്ളാടിച്ചമക്കുത്താദാദി
തെളിഞ്ഞതമാതരംപ്പോടികലത്തിയവകാണ്ടി
വിളിഞ്ഞഭക്തിയോടും നിന്നൊന്നാന്തുക്കണ്ണേൻ!

ചവക്കമരശാകവും, മല്ലികമദ്ദാരവും
ചെവവരത്തിയും മുട്ടക്കുവള്ള ഒള്ളഡള്ളും
ഇച്ചുംചുംചുംക്കലും പുഷ്പങ്ങൾക്കാണ്ടനന്നാ—
യച്ചുനന്നചെയ്യുന്നിതാ! നിന്തിയവടിയെത്താൻ

വന്നരജുവാൻ റന്യച്ചുബാലിച്ചുണ്ടായിട്ടി
നിമ്മലം യുച്ചദവ്യും സർവ്വജിവക്കുമിശ്ശാ
അംമം! എന്നാംവെതിക്കായു് യുച്ചിക്കുമല്ലുച്ചും
സാമ്മാംപുരുംഗ്രഹിച്ചീടുക! ഒഞ്ചാനിയെ!

നിരച്ചുനെയുപകൾം തിരിച്ചുന്നിട്ടും, നന്നായു്
നിരാകത്തുനോരി മംഗളപ്രമാണമെ!

നിരന്മയപൂരിലെക്കുറിയടക്കവാൻ
ക്ഷണാപുരസ്സം സ്പീകരിക്കവേണം!

നല്ലേനല്ലേരിയനം നൗമ്പുംപാൽപാദ്യസം
ചോല്ലേഴും വിശിഷ്ടാനം പലതുംണിവേദ്യമായ്
തെളിഞ്ചുപാനിയവും തുടിനൊന്തുങ്ങനിതാ
കല്പാണമിങ്ങേക്കവാൻ സ്പീകരിക്കണമെമെ!

ചെന്നുചുക്കുകയും നൽകുരിവെററിലയും
ഒന്നെവഴുംകർപ്പുരവും ചുണ്ണവുംചേര്ത്താഭരാൽ
താംസൂചംതിഞ്ചുമ്പിൽ സമപ്പിച്ചീടുണ്ടാന്താൻ
സാന്ത്രം സകുതുകു സ്പീകരിക്കണമെമെ!

ഇങ്ങനേക്കമാംവിധി വിചിത്രനുപഞ്ചായ്
മംഗലപുരസ്സിമാർ നിമ്മിച്ചുകൊണ്ടാടിടം.
മംഗളാരതികളാൽ നിന്തിയവടിക്കാവി
ംഗിയായ് നീരാജ ഗം ചെയ്യേന്നെന്താനിനിനി

മല്ലിക, തുളസിയും, കുവളം, കമലവും
നല്ലപുജ്ഞിഡിവകോൺ തൊന്തണിക്കായ
മനുപഞ്ചത്തേഴുവി! തപയല്ലീതിവല്ലിക്കവാൻ
നിന്തിയവടിക്കാവിത്തയന്നെൻ ഭക്തിപൂർവ്വം.

ബിപ്രയാം ഭക്തിയോട്ടമാക്കുംപുരിക്കുണ്ണം
ഭ്രൂംക്കിണം ചെയ്യുമുഖമായുംവിക്കമോ,
ഭറദമംദ്രവിയായ നിന്തിയവടിയുംനൊൻ
മഹറാനാനനിനക്കാതെ ചെയ്യേന്നുംപുരിക്കുണ്ണം.

അനന്തപ്രഭതിങ്കു മഞ്ഞക്കായുംമഹസ്സാരം!,
അനന്തശരകതിക്രൂ മഞ്ഞക്കായുംമഹസ്സാരം!

വിളങ്ങും മഹാലക്ഷ്മിഭവിചെ നിരന്തരം
വള്ളന്ന് ക്രതിയോടും വന്നങ്ങൾടിനേരം സദാ.

പുജ

സപ്താമിനമലതികലെഴുന്നളള്ക്കവേണം
സച്ചിദാനന്ദഫറ്റം: ശ്രീപരമേശ്വരൻ! നീ.
ക്രതിപ്പുണ്ടടിയങ്ങൾ ചെയ്യുമില്ലപ്പറ്റിയെ
ഞ്ഞാവേബടാന്ത ക്രയ്യോളള്ക്കണം! ഭരവതി!
വൈരഞ്ഞം, മാനീക്രാഞ്ഞം, ആത്മകർഷ്ണവാം റത്ന-
സാരങ്ങം പിടിപ്പിച്ചു, നാനാവണ്ണമായുമിന്നം
സുന്ദരസിമഹാസനം ഏറാമായ, മുമ്മ! തവ
സന്നിധാനത്തിലിതാ; തുജ്ജയായുംക്രയ്യോളള്ക്കണം!
പൊങ്ങൾടിച്ചുമാത്രം ശ്രീരാജടക്കരഭവാ-
നിഞ്ഞിരിച്ചുായരവേ! കാഞ്ഞ്രവാരാന്നിഡേ!
അരുഗമാതമിക! ഒവി! നിന്തിയമനസ്സിലി-
സപാഗതമുണ്ടാതിച്ചീടുണ്ടാതാൻകരംകുപ്പി;
കൂക്കുപ്പുല്ലും വിജ്ഞങ്ങാന്തിയുമിട്ടുനാനായു്
നൃനിമ്മലംജലം സ്വന്നപാത്രത്തിലാക്കി.
പാളുമായമുക്കാതാൻ സമപ്പിക്കേനോൻ ക്രത-
വേള്രയാമങ്ങനിതു സപീകരിക്കുക! തുജ്ജപ്പാ,

ശ്രൂലഗന്ധാക്ഷരങ്ങാഡി, ദംപ്പത്യക്ഷാടി, ഘലം
മുഗ്യങ്ങളായന്നല്ല എംപ്പിക്കിവായാപ്പും
ശാർഖപ്പരത്തരായന്നാൻ സന്ദേശവുംമിപ്പോറു
ക്രതവസ്താലും! ഒവി! സപീകരിച്ചീംനേരും!
ശ്രൂലമാംബേദ്യാൽ, തകിർ, തൈൻ, ശൗഖ, നീരേന്നിവ

ಮೇತ್ತಂತ ಮಯುಪಕಂ ನಿತ್ಯಿತ್ವವಡಿಕೆಣಾಗೆ
ಅಪ್ರಿತ್ಯೈಫಿಳಿಗೆತ್ತು, ಭೇದಿ! ನೀ ವಚಿಪೋಲೆ
ತುಷ್ಟಿಕೊಯಿತ್ತಂ ನಂಬಾಯು ಸಪ್ರಿಕರಿತ್ಯೈಫೆಣಾಗೆ!

ಹ್ಯಾಲವು. ಮೆಲವರ್ಯಾ, ಹಂಡಂ, ಪರಿಮಹಂ-
ಕೋಲುಗಾಕರ್ಪ್ಪುರ, ಮಿಜಾತಿಯಿತ್ತ ಮರ್ಪಾತ್ತತ್ತಂ
ಯೋಜಿಪ್ಪಿತ್ತತ್ತರ್ಪಾತ್ತಸುಗರ್ಯಂ ಶ್ರುಷ್ಟಿಂತ್ತ-
ಮಂಪಮಿಪ್ಪಾಗಾಯಣೆಕಂತಾತ್ತಮಣಂ.

ಹ್ಯಾರಿದ್ಯಂ, ತರೆಯಂ, ಹೆತ್ತುಂ, ಶಕ್ತರ, ತೆರೆಂ ಮೇತ್ತ
ಸಂರಮಾಂ ಮಗ್ರಂಹಣಣತ್ತುಂಸಮಾಂ ಪರಣುಂತಂ
ನೀರಾಢಿವಾಗಣಣೆಕ್ಕ ನಿಷ್ಟಿಣಾಗೆ ವಿಗೀತಣಾಯ್
ಂಂಂಂಾಯಣಾತ್ತಪ್ರಿಯೆ! ಸಪ್ರಿಕರಿತ್ಯೈಫೆಣಾಂ!
ಂಂಗ, ಸೆಯಪಣ್ಣಿ, ತ್ರಂಗ, ವರಂ, ಕಾಳಿಗಿಯ-
ಮಿಷ್ಟಿಂಪಣಪ್ಪಣ್ಣ ನಿಂತಿಕಂಡೆರಂತ್ತತ್ತ
ಶ್ರುಷ್ಟಿತ್ತಮಂಪ್ಪಾಲೆ ವೆಣಣುಕರಣ್ಣಂತ್ತಂ
ಅಂಪ್ಪಣಣಣಾಮರಾಯ ನೀರಾಡಿತ್ಯೈಫಿಳಣಾಗೆ.

ಮೆಣತರಂಯಿಲಕ್ಕಂ ಪಟ್ಟಂಪಲಯುಂಗಣಿಸ್ಯಾ-
ಯಣತರಿಯವುಂತಿಕಿತ್ತಾಯಿತ್ತ ಣಾಗೆ ವೆಕಣಾಿತಾ!
ಮೋಡಿಪ್ಪಣಣಣತವಹುರಿ ನಿತ್ಯಿತ್ವವೃಂಡ-
ಕಣಾಂತಾಯ್ಯರಿಕಣೀ, ವಿಷ್ಟಿಪೋಂಪತ್ತಿಂತೆ!

ಉತ್ತಿತೆತ್ತಿತ್ತಿತೆತ್ತಿತೆತ್ತಿತೆತ್ತಿತೆತ್ತಿತ್ತಿ
ಪ್ಪುತಮಾಯಜಣಣ್ಣತ್ತಂತ್ತಂತ್ತಂ ತಣಣಣಣಾಗೆಗೆ.
ಪ್ಪಣಣಣಲಿತ್ತರ್ಪಾತ್ತಕೆಹಣಣಣಿಯಣಣಗ್ರಹಿ-

വട്ടാഴിയാതെയുള്ള വിഷ്ണുജാസംശയിടി-
നൗകാവിവിളഞ്ഞേനാരാധാരൈതിങ്ങായും,
സ്നേഹമായുള്ളതിനേരാനു മാകാതൊയും, ഇന്ത
ചുണ്ണിപ്പോയുള്ളമിഞ്ചക്കായു് നമസ്കാരം!

ആയന്തും, ധനം, സുവം, വിഭ്യംസർവ്വത്തിലു്
മായുള്ളവിജയവും, പിന്നെന്നോവിശ്വഷിച്ചും
തപൽപ്പാദപത്മത്തികലത്പൂര്ണതലക്കിയുള്ളി-
ങ്ങപ്പോഴുംഓസനാദ്യാരനിക്കത്തേരനാമേ!

പുജതൻപരിപൂണ്ണിപ്പലതെത്തത്തങ്ങനാതായു്
അനീകയയശോഖുംപിരുവുനിമ്മിപ്പതാം
ഉത്തമംസപ്പന്നുംപുണ്ണിതുമെന്നമക്കണ്ണാൾ
ഗ്രൂപ്പമാകിയ ചിത്തങ്ങനാട്ടമേ സമൃദ്ധിതേൻ!

ഇച്ചുത്തിൽവെച്ചുമതിയുശ്രവംമറയ്ക്കുന്നീ
സ്ത്രീമഹരിബുദ്ധിയായെന്നു പുജയെറഹിഡ്യേണം.
ആവിർഭവിക്കേണാമേ! സിലുഡിക്കിയനു
ഭേദി! നിന്നപ്രസാദത്താല്ലഭീകേ! മന്ദപ്രാരി!

സർവ്വമാംജഗത്തിനാലംബവാം മഹാദേവി!
സർവ്വദാ ഭർത്താവോടും ക്രടി നീ നിരന്തരം
സർവ്വജാമാവരണങ്ങനാട്ടമേ വിളഞ്ഞാം
നിർവ്വശങ്ങമായു് ഗ്രൂപ്പമാദ്യാരെന്നമന്താരിൽ.

ഇംവണ്ണമൾസ്യാധകൻ പരബ്രഹ്മത്യാമ-
ഭ്രവിയെ പൂജിച്ചുമ പരിവാരകങ്ങളാം

ദേവിമാന്മകിരുപ്പി, പിന്നെയും സ്ത്രിക്കാണ്ടം,
ദ്വീപ്പവനം ചീകം ഭോജനാഡികൾക്കാണ്ടം,
പ്രത്യക്ഷം ദ്രോഗം ശ്രൂവിച്ചെല്ലും പ്രിയ
വിശ്രൂതിപൂജവെള്ളം മുഖ്യം കൊണ്ടം
ദോക്കെക്കമാതാവിനെല്ലും താഴിപ്പിച്ചിണ്ണം
പാകരാസന! ധരിച്ചാലുമിങ്കമെല്ലാം.

ഈവണ്ണമല്ലോപണം കോലമാമുനിതാനം
പാവനൻ ഗ്രൂപ്പജ്ഞതാം കാര്യപൻ താനം, പിന്നെ
മനവൻ സുമദൻം, വൈശ്രൂഢൻ സമാധിയും
പിന്നെയാണ്ട് പുതൻ രാമനം, മുകുന്താനം
നാകികരക്കാമായ്ക്കും പ്രദൃഥിരാജാംഗിയും
ദോകാഡിത്രുപനനോരിഗ്രാഹണഭ്രംഗ്യുന്താനം
വൈവസ്പതൻ തൊട്ടുള്ള മനക്കുത്രയല്ല
പാവനർ മഹാപിമാരന്മാർ പലായമേ
ഇവിടെ വെച്ചു സാക്ഷാൽ ഗ്രൂപ്പത്വിണിയാമി-
ബേംവന്നേപരി തന്നെ ചുജിച്ചു വഴിപോലെ.
സപ്പനം സപ്പനമാം സർവ്വാഭിഷ്ഠവും നേടിവന്ന
അറന്തരം വരാതെക്കണ്ണരിക! സുരേശപര!
അരുക്കാൽ കോലാച്ചുരം വാന്നയളീടും സർവ്വ-
ദോക്കെക്ക മാതാവാക്കം ശ്രീമഹാലക്ഷ്മിതന്നെ
മരസപ്രത്യപിണിയായിക്കണ്ണിക്കി പ്രയതിച്ചും
വഹാ! നീ സമാരാധിച്ചിടങ്ങേ ഉടിക്കാതെ!
എക്കിൽ നീ മഹത്തരം ശ്രൂരസുവാചിച്ചു, നീ-
ദ്ദേശമായും സർവ്വകാഞ്ച്ചവിജയം നേടിട്ടുമെ

சுந்தராரிக்கப்பிஸமலத்திக்கு வெதுப்பிலவிசூ-
ஸ்ரமாய் வியிழோலை பூஜித்துகொள்ளிடுமோ,
அறுவென் பாபமெல்லாம் நலித்து, ஸகுலமாம்
மாயமில்லாத்தங்கோயம் கைத்துடை, ஸுவிக்கமே.
பீணையெனவென் நித்ரும் நிஜ்ஞாமும் பூஜிக்கீ-
லங்கரன் நெடும் ஸத்ரும் ஸத்திலானந்தபா.”

ஹவளைமளைக்காநாய் பாளையக்காலங்குடு
கோவின்ன நாரிது பயாரியாய் ஷஸாநந!
மங்கி முதுப் பாடி குமாரும் புரளதூத-
நக்கிசென மரங்குதே தெதவதுவென் மரி.

அது மதாஷுபிமாநாம் ஏகுநம் மரியாக்ரும்
ஸிமங்கிலத்து தெத்ரு கேட்டுக்கூடும் வஶிஷோலை
அது மதேயிலை நாநாவீத்து வேண்டும் வியம்
காமக்கரம் ஸாயிக்கையாக தீத்துத்ராநாவீவனம்.
ஹவளைமளைத்துக்கிழ்பாரிக்கு தேநுஷ்ணிகாய்
கேவலம் பூத்திக்கொ ஜானாக்கைத்தூவங்கு
ஹவிச்சப்புஸிலையாய் காமயுக்காயுதநூரிலி-
தேவியை ஸந்தூபுக்காரத்திலும் எஸவிக்களா.
ஹவியம் ஜூரதிர்லிங்காபூஜங்காங்குவரும் விழு-
பேவஶங்கராக்காலங்காலமாக்குதேவதாகமத்ருந்,
நித்ருவும் பாக்கந்து கேதித்துச்சதாமவென்
ஸத்ரமாவீஸந்தூபுவாற்றுந்தை ஸ்தநங்கந்து.
நில்குத்தபாபம் நூராக்குராளாளாத்தனாயிற்குநா-
ளாஸ்ராயம் “கோலாபுரத்தைக்குற்றுநாமாதநு” மதின்
ஜூரதிர்லிங்காற்றுந்தைகின் குமாமல்லாய்வு-
மொதினென் படித்தைமாயம் விகாபுராந்தைய்.

അനീരുക്കാവോശരണം.
ഒമ്പതാലുസാംഖ്യിസാധ്യനം.

രു നാ റ ലിപ്പാ യ 0.

—————

നന്നനന്നാടോകിളിപ്പെപ്പത്തലേ! തവവാക്കും
സുന്ദരംകേരംപോളി വുമാനന്മെന്നേവേണ്ട.
ജമഞ്ചാളുത്രഭയതു കഴിവെന്തനാറിംതുംില,
ജമഞ്ചാളിനിനൈതുതുയുണ്ടെന്നമറിഞ്ഞില.
ആ മഹാമായങ്ങള്യാം വിശ്വാസത്താലു സവിശ്വാ-
രാമമഹാരക്തിക്ഷല്പാതാക്കണ്ഠിയാവുന്നാതു.!
പദ്ധതിനാത്മകമായ് വ്യക്തമാം ചാരവര-
സബ്രഹം തങ്കുഗമിഷ്ടരിവരാഡിലും.
ആർഖിയമവ്യക്തരായുക്കുകിനാരാസുര-
ഭേദമാരിവരിലും സൗഖ്യാംശാരേവിധം
ശീലിച്ചു, സഫോറംപ്രസിലിപ്പെപ്പരി-
പാലിച്ചുചോന്നവൻ മാതാവിൻ പ്രിയചുത്രൻ.
ആ മഹാസഫോറപ്രസിലിപ്പെന്നേകാന്
ദ്രോഡിൽപ്പിന്ന നാമമതന്നാർ മാർ.
പ്രത്യേകം ചരാചരപ്പുജകായ് നമ്മക്കാരും
ബുലിയും വിജ്ഞതാന്വും കാലവും ഹോരയുള്ളൂ
ആക്കയാൽ വ്യക്തിവിട്ടുസമജ്ഞിച്ചിട്ടുക്കിയാം
ഭോക്മാരാവിൻപുജത്തില്ലെല്ലാംതങ്ങളും.
കല്പകവല്ലീമുലത്തിക്കുലപ്പജലസേകം
സർപ്പലെല്ലാംതങ്ങനിിരു ശാഖോപശാഖകളിം.
അമമതൻപ്രമാളുതന്നുന്നരമുഖപത്രമ—

പുംബനമേററിട്ടു ചൊരകൾത്തെന്നായന്നുണ്ട്.
 ചിന്മയം ജ്ഞാതിർഹയംതൻമുവപത്രമന്തിലെ
 നിമ്മലപ്പുവേണിരിതേന്ന് താനെന്നിക്കാലവേഗം.
 ആമാതുപ്രേമത്തിനീരു വീഞ്ഞണത്തുങ്ങംചരി-
 താനുതമിനിയുംനിതരിക! മനോധരം!”
 പൊകിളിമകളിനുകേട്ടിളകീടം ചുള-
 കാക്കാമോട്ടവിന്നടം പരാത്തുതുടങ്ങിനാൽ.
 ഇംഗ്രേസ്റ്റുവിണ്ടുംതെന്നീരു അനന്തരാമജനാകായ്
 ശാശ്പതാ! ഒം വദംവദ്ദാദേവയദംചെയ്യാൻ.

സുഖുമണ്ണാധിവാസം

അല്ലെങ്കാ! മകനേ! നി ചൊദിക്കുകാണ്ടുചൊണ്ട
 ചൊല്ലേഡംഡുകാ.ബികാ ക്ഷേത്രമാഹാരന്മാരുംതും.
 സർവ്വക്ഷവമാക്കിനുമാത്രുചമായിപ്പുറ-
 മന്ത്രിയിൽ ഭോഗമോക്ഷം കൊടപ്പാനിതുവിധം
 ക്ഷേത്രംമരോന്മില്ല, സംശയമില്ലചൊല്ലാം
 ഏതൊത്തിയ ശ്രീയ! മമനദാ! ഏഡാനന!
 ഇഞ്ജ്ഞുാതിമുക്രംതനെന ചക്രപീംമെനോർപ്പു
 വിജ്പരം സകാശിവഗസനിധാനത്താൽ നിത്യം.
 ഇതിനെ ‘യവിമുക്ത’ മെന്നമേച്ചരിയുന്ന
 മതിമന്ന! കലാപീംമെന്നതല്ലോക്തമായം
 കാശിയും രാമേശപരം ഗോക്കുന്നമെന്നിക്കേഷ്ടത-
 രാശിയേക്കാളം ശീമ്പുമേറാവും സിഖിപ്പം.
 ഇക്ഷേത്രതനെനവാരിലേന്നതുത്തപന്തകാടി
 എക്ഷൂഡൻകികരാവിച്ചാമിപ്പുത്രന്നിസ്സംശയം.
 എനിക്കം ശ്രീപതിക്കം മരഭള്ളിദേവകർംകും

തനിച്ചുനില്ക്കും കൂട്ടിക്കൊക്കുമിരിപ്പതും
മുലശക്തിയായും മേഖലിങ്ങ്. താനറികനീ
ബാലക! വസിക്കേണ്ടാനിയുമണ്ണതിനും”.

ഹ്രസ്വിന്നെല്ലവുകും കേട്ടതില്ലിനനായി
മംഗലൻഗ്രഹന്വാണിതിക്കേൾക്കുത്തിക്കുന്നും.
ഈവണ്ണംമുകാംവികാമാധാരനും റൂട്ടിനും-
സംവാദത്രംപ്രേരണത്തിടിനേനിനിയെന്നു
ചോല്ലുണ്ട് എന്നചോന്നു തങ്ങാടത്രാഭരം
കല്പരാംമഹാഷ്മിമാർ പിന്നെയുംചോദിച്ചിരു.

“സമസ്യചുരാണജത! സൃഷ്ടി! നിന്റെവച്ചുണ്ടും
രൂതപാനംചെയ്യു തുള്ളിയാവുന്നിലേരും.
യോഗമായാവിലാസിയാഥോരിക്കേരുത്തിക്കുൽ
മുകാംവാസങ്ങാഷിപ്പുംതേരു കമ്മംങ്ങളാൽ
അക്കമുഖ്യംചുണ്ടുതീര്മ്മാഡിവിശേഷവു-
ഇരംക്കനിവാന്നാചോൽക്കെ” നോതിനാൻസൃതൻതാ.

ആരമ്പണാലികർ

കേരംക്കണം മധാനാരാംമുഖിമാരല്ലോവദം
നീക്കമെന്നിയെസർവ്വപ്രഭവംലഭിക്കവാൻ.
ശ്രീഘ്രമാം സാംഖ്യലുതം ഗ്രീക്കുഡികർ പണ്ണ
ഭക്തിപൂർവ്വഭായും നോററിതെന്നായംചെയ്യു ശിവൻ,
ശാക്തമായും ശ്രേബദായും വൈശ്വാവഭായും മറ്റും
ഗ്രഹിപ്പമാം പ്രത്യേകത്തിലിവിടെ വെച്ചു ചെയ്യാൽ,
മന്ത്രമാക്കിതിന് ഫലം കോടിയായും നല്കീടുന്ന
ഭക്തവത്സ്യായ മുകാംവാഗ്രഹവതി.

മണ്ണിക്കാ സപ്തശതി പാരായണവും വേദ-
പാഠവും, ഭാഗവതപാഠവും മന്ത്രങ്ങളും.

ക്ഷീജിനാഡികൾ കൊണ്ടു സജ്ജന്തുപ്പിന്തുകി
കെട്ടിരിക്കിവിടെന്നും വൈദ്യുതിപ്പീടിലോ,
മന്ത്രരൂപങ്കളിൽ ഫലം കോടിയായ്'ന്തീടിനു
കെത്തവസ്തുവയായ മുകാംഖാലഗവതി.

ശാക്തങ്ങൾ നവാക്ഷരീമുഖ്യങ്ങൾ ഉറുങ്ങളും

ബഹവങ്ങൾ എവ്വേറ്റവജ്ഞാക്കിയ ഉറുങ്ങളും

നല്ലസില്ലരക്ഷണാണ്ടു ജപിപ്പിക്കിലോ, ഫലം

മില്ലുറയ്ക്കു കോടികോടിയായ്'ക്ഷണംക്ഷണം.

നന്ദയിൽ സുവാസിനിമാശയ കന്ത്രമാക്കി

ശ്രൂപദണ്ഡാന്തമന്മാക്കിം മറുളള ജാതികർക്കണ്ണ

ഞാനാദ്രോഗണാഡിയാൽ സംതൃപ്തി നല്ലീടിലു-

മിങ്കതിൽ ഫലം കോടിത്രാമായ്'കൊട്ടക്ഷണം.

പത്രകൾ, മുഖി, തകം, വലുമിത്രംപിയായ

പിത്രലികരങ്ങളും പുന്നരാനങ്ങൾക്കും

ഇവിടെ വൈദ്യു ചെയ്തിൽ തിരുപ്പാലം കേട്ടിത്രണ-

മവിളംഖിതം കൊട്ടതുനീട്ടിനു മുകാംഖിക.

കൈശ്രമക്കമ്മന്നിയെ സാധകൻ സൗഖ്യപണ്ടിയാ-

മാറിലും മുള്ളതീതിമതികളും പിത്രകരംക്ഷായ്

പിണ്ണമാഖേളളും വെള്ളമന്നിവ നികീടകിൽ

വിന്നിലാപ്പിത്രകൾപോയ്'ചുനാചേരുന്നവഴ്ച്ചാ.

ഉത്സവങ്ങൾ

ദേവാലയത്തിൽ മേഘനാവരസ്സുമ്പും ദേഹയും

ഭാവനചെയ്യു സാക്ഷാത്കു ദേവീത്രപജ്ഞായ്'താൻ.

പണ്ടേവിശ്വപ്പുജിക്കാത്തവരവരാല്ലോ.
 ആകയാൽപ്പറയന്നിയ്യും ഒപ്പുമിഥാനാധിമാൻ
 മുകാംവൈക്കുംഞ്ഞനന്നാനസ് സൗഖ്യപ്പിയ്യു,
 മഹിനമാവിഞ്ഞശ്രദ്ധം വിട്ടിങ്ങേവയ്യു, കാമ-
 ദിനവാംമശമശിയെനന്നാവിപ്പുജിക്കേണാ.
 ധാതാവും, വിപ്പിഡി, ശിവനിതിനുത്തികപംഘപാല്പാ
 യാതായും ഭവനേവിശ്വത്തേനെന്നപ്പത്രും വല്ലിക്കവാൻ
 യ്യാനിയ്യു, സർവ്വശക്തിയാക്കുമ്മു കാംവൈ
 മാനവനേവൻപുജിക്കല്ലേ, തപജ്ഞം വുമാ.
 അവിശ്ശോ ഭേദകരങ്കോ ത്രീഭവിഷ്യവകക്കേണ
 ആവരുപോലെല്ലുമികനകാലിത്തന്നാനം
 ചെയ്യുവൻഭവിക്കൊത്ത ലോകത്തിലെത്തും, വിപ്പ-
 ഭേദക്കായ് ഭാനംചെല്ലു ഫലവുംനേടുവൻ.
 യാതായമധതിയാംഗംഗയും കലിയിക്കൽ
 പുതമാക്കുന്ന മഹാപാപിപ്പുറത്തമഹാനാൽ
 ആനാടിപോലുന്തന്നിൽപ്പെട്ട പാപാണംഗാജിക്കാൻ
 എന്നമാരിപ്പുഭേദവിശോവകനിളജ്ഞനം!
 ആകയാൽ മുപ്പാരിലും ശക്തിക്കുത്തന്നതുല്പ-
 നാകയില്ലെന്നാരാം മുല്ലനായ് വിജയിയായ്.
 തനിക്കായ് ഭൂനംചെയ്യുന്നതിനേക്കാരിന്നുണ്ടുക്കത-
 ജനത്തിനേക്കുന്നതു ബഹുമാനപ്പുഭേദവി!
 അഞ്ചിത്തെന്നുള്ള ഭക്തൻ സന്നതാഷിയ്യുരിക്കിഴലാ
 മംഗല മുകാംബുക്കക്കണ്ണററം പരിഞ്ഞാഷം.

എനിക്കുംനാമിയാലവക്ക് തുള്ളിന്തക.
നന്മ്പാ പ്രതിഫലത്തികളാലും ചെറും,
ചൊന്നണിങ്ങനെപ്പും ജാഗരണോത്സവം താൻ
സുന്ദരം ദേശാദ്ധ്യാത്മാപും ശ്രോതാത്മാപും താനോ
ശ്രോതൃമാധ്യതു എമാനിങ്കു ചെച്ചിപ്പിക്കുമോ
ഭാഗ്യവാനവൻ ഒവീസായുജ്ഞം ലഭിക്കുമോ.
ഇംഗ്ലീഷ് വിനാട്ടികൾ ശാർഖിക്കെപ്പുജിപ്പുവൻ
മംഗളം ബൈക്കുന്നും, റീവന്നപ്പുജിപ്പുവൻ
കൈലാസബഹുഭാര്യം, ഒവിക്കെപ്പുജിപ്പുവൻ
ആംഗ്ലിക്കന്മാം മണിപ്പീപ്പഹമ്മർവ്വം പ്രാപിക്കുമോ.
കാളിക്കെപ്പുവിപ്പുവക്കുകന്തു ജയം കാളി
ഉക്കുംകെപ്പുവിപ്പുവക്കുകന്തു ഉക്കും യനം
വാണിജേവകനാക്ക് വിശ്രന്തകനാ വാണി
അനമരക്കെപ്പുവിപ്പുവക്കുമനന്തകനാസർത്ത്.
കാലമേരുമെയിങ്കു സുപ്രസ്ഫുഖകിലും
കാലത്തിൽനവരാത്രി രണ്ടിണ്ട മുഖ്യങ്ങളായ്.
പിന്നെയച്ചുതുറ്റിലും, വാദകൾ, നവമിയും
നന്നിത്യജ്ഞി, ശ്രൂതമംഗളവാരങ്ങളും.
അതുപുറത്തുകൊണ്ടുണ്ടിപ്പുവരേവർ,
മാനമാര്യക്കതിരമേലേറുന്ന ശക്തരേവർ,
തണ്ണേരിച്ചുരിച്ചുങ്കു സുവിക്കനാവരേവർ
പണ്ടഭേദവിയെല്ലുമാരാധിച്ചുംവരേല്ലും.
ശക്തിമീനരായേവർ, ധനമീനരായേവർ,
പ്രത്യേനരായേവർ, രോഗമുള്ളവരേവർ,
ഇംഗ്ലീഷ് ശിക്ഷകാരവർ, പത്തിയില്ലാതേതാരവർ

പണ്ടുളവിശ്വസ്തിക്കാത്തവരവശല്ലം.
ആകകയാൽപ്പറന്നിച്ചും സുഖിമാനായചുമാൻ
മുകാംബുദ്ധിക്കൾക്കന്നാഥാഃസംസ്ക്രിച്ച,
ഹിനമാവിഞ്ഞഃപ്രം വിട്ടിങ്ങേവച്ചുകും-
ഉഖനവാംമംഗഹിരയനനാവിച്ചുജിക്കേണാം.
ധാതാവും, വിച്ഛും, ശിവനിതിചുത്തികപംഘപാല
യാതാവാം യാതാവിശ്വാംനൈപ്പാം വല്പിക്കവാൻ
യുംനിച്ചും, സർവ്വശക്തിഭാക്കുമും കാംബുദ്ധ
മാനവനേവൻചുജിക്കില്ലെ, തഭജനം വുമാ.
ദേവിജ്ഞാ ദേവകൾക്കോ ഗ്രീഡേവിംസവകക്ഷാം
ആവരുപോലെത്രാമികനകാഡിതന്നാനം
ചെയ്യുവൻദേവിക്കൊത്ത ലോകത്തിലെത്തും, വിപ്ര-
ദേവക്കായ് ഭാനംചെയ്യു ഫലവുംനേടുവൻ.
യാതായമമതിഭാംഗംഗയും കലിയിക്കാൻ
പുതമാക്കാം മഹാപാപിപ്രാണത്തെമ്മാൽ
ആജിപോലുതെന്നിൽപ്പെട്ട പാപങ്ങൾനീങ്ങാൻ
നു നമാരിപ്പുംദേവിശേഷവകനിളജ്ജനം!
ആകകയാൽ മപ്പാരിലും ശക്തിക്കുതന്നതുല്പ-
നാകകയില്ലെന്നരാം ശ്രൂഢനായുംവിജയിയായും.
തനിക്കായ് ഭാനംചെയ്യുന്നതിനേക്കാറിന്നാൻശക്ത-
ജനതിനേക്കാതു ബഹുഭാനിപ്പുംദേവി!
അഞ്ചിനേമുള്ള ശക്തൻ സന്താഷിച്ചിരിക്കിഴലാ
മംഗല മുകാംബുക്കണ്ണിററ പരിഞ്ഞാഷം.

കൂടജാപ്രിയും തീര്ത്തമ്പദ്ധതിം

രാമശാവണയുഖ്യം പണ്ഡിതാഭ്യാസകാല-
 നതാമഹാൻ ശ്രീധന്മഹാൻ കൊണ്ടവന്നാഞ്ചേരലോം
 ശ്രീലമാം സംജീവകനാമമായും പത്തി-
 നാബതീര്ത്തമ്പദ്ധാശ്യസംയുക്തമായ് സുപ്രസിദ്ധം.
 അപ്പത്തേഛാച്ചുഗ്രാം ദേവിതന്ത്രതീര്ത്താവി-
 ലിപ്രഭാഗ്രാംതക്കറിഞ്ചിട്ടിത്രാവാതാരജാൻ,
 അസ്ത്രിരിത്രേശ്വരാംതന്നെ കൂടജാവലമന്നായ്
 ഓഗ്രാമേ ജീവികരാക്ഷസാക്ഷാലീശനായ് വെങ്ക്കു.
 തുംഗമക്കൂടജാപ്രിയിക്കൽനിന്നനാഞന്തി
 തിഞ്ചുന്നാരുപത്തിനാലുതീര്ത്തമ്പദ്ധം
 തിംഗിയിവലാഴുകനാഞ്ചേരിലഞ്ചാർക്കുംപുരാ
 മാഗലന്തപംചെയ്യു, ദേവിയിൽനിന്നനുഭാ
 സാരമാംവകംണ്ടി, സ്ഥപ്രണ്ടന്തപംചെയ്യു
 കാരണംസൈപബ്ലിഡിയായ് വന്നിതന്നരംഗിനാ.
 കൃഷ്ണാംമിഷ്ടനോടെഡള്ളുസമരത്തിൽ
 തീരാത്ത മധുപാനമഹാച്ചുജ്ജകമുലം
 ശ്രീദേവിതന്നിൽനിന്നു വീണ്ണാഞ്ചുള്ളും ബലാങ്ങ
 പാതാളത്തിക്കൽവിഴ്ചുകൈയല്ലും ദിരിലുടെ
 പാതാളഗംഗമലോട്ടുംനീരുംവന്നിൽപ്പു
 പുതമിത്തിത്തംചുള്ളുതീത്തമെന്നാളുന്നിതു.
 മഖ്യനിരാംതംഞ്ഞാമയ്ക്കലവരപ്രഭൻ
 ശ്രൂതിനായ്മ തിശ്ചിതന്നവാഴനസിജലുസ്പരം
 ദേവിതന്നപ്രഭരാഭാഗത്തുള്ള ത്രവഹിതീത്തം
 പാവനം വസിശ്വാഭിത്വപസന്സംസ്നേഹവിതം.

ହୁଣ୍ଡାନକୋଣିତ୍ତିଲ୍ଲ ଡାକ୍ଟରତୀର୍ଥମ, ଶୁଭମ
ଦେଖିଗାରିବା କ୍ରମାବଳୀରୁ ପାରିବା.

ହୁଣ୍ଡାନକୋଣିତ୍ତିଲ୍ଲ କାଲିଲିଙ୍ଗ ବିଂପାଳି
ଶ୍ରୀଶକ୍ତିଯରୀ ଲାଙ୍ଘବୋଲରିଙ୍ଗ ହାନମାରି,
ମରିଛି ଦେଵକିରୀମାକେଣୁ ଶ୍ରୀଦେଵିତାଙ୍କ-
ପ୍ରାଦେଶପିଲାଙ୍କାଙ୍କତିପିଲାପରାଯି.

ସନ୍ତତଂକଟଜାପ୍ରିସଂସମିତିରୀରୀ ଯୁଦ୍ଧ
ଗନ୍ୟରୁଥ, ସିଲିର, ନାଗକିନ୍ଦରରେତୀକୁଳିରୁ
ଆଗ୍ରାଯିବିତ୍ତ ଦୁଃଖଦେବତାଙ୍କରିଣିରୁ
ସନ୍ୟକରିତେବୁନ୍ଦିଜୀବ୍ରିଦ୍ଧି ଦୁଃଖାନ୍ଦବେ.

ହୁତମାହାନ୍ତାଚାନ୍ତୁ ନୀରବ୍ରାହ୍ମିଣୀନିର୍ମିତ୍ତ-
ଦୁଃଖମିକ୍ଷତୁତିରୀରୀ ମାମାତମ୍ରମତିରୁ ହୃଦ୍ୟ
ହୁତାତିରୀପରତିଲିଙ୍କ ବୁଦ୍ଧବ୍ୟାପାଯକଂକଟ୍ର ନୀ
ମହାବିପ୍ରାରଣ! ଯତ୍ରପରିକାରୀତ୍ବାନ୍ତିପ୍ରାଦିଳ.

ହୁତବଣୀଙ୍କୁମାତ୍ରାତ୍ମିକୀର୍ଣ୍ଣମେତୋରାହିଲାଣୀ-
ପ୍ରାଵାକେଷତୁତ୍ୟାତ୍ମିକୀର୍ଣ୍ଣମେତୋରାହିଲାଣୀ-

ପ୍ରାକୁମେଦେବିଲୋକମତିପ୍ରାତିରାଜୁମାତ୍ରାତ୍ମିକରି-
ଲୋକତତୀତିପରିବୁଦ୍ଧିମବନ୍ତିରୀପିରାତ୍ମିକରି.

ତୀର୍ଥମୂଳାନବୁ ଲାବ୍ରାନବୁ ଦେବାତ୍ମି ନା
କେଷତୁତ୍ୟାନବୁ ଶ୍ରୀହମଗାନ୍ଧାମାନବୁ

ହୁତଯଏ କାନ୍ତୁ ଚେଷ୍ଟୀକାତିବାନୀ କେଷତୁତ୍ୟାତ
ଚେଷ୍ଟୀଲିଙ୍କ ଚେଷ୍ଟୀଲିଙ୍କ ଯାନ୍ତିରେ ଦେବନୀକୁଟି.

ହୁତମହାକେଷତୁତିକରୀ ବାନବାନୀ ମେତମ୍ପରତାଲୋ
ମା! ମରିଲେତାଲୋ ମରିକାରଗାତାଲୋ,
ଦେବତାପୁଜାଦିକର ଚେଷ୍ଟୀକାତିରିକେକିରୁ

ଓবাঙ্গামীয়ে পিতৃগুমীয়ের সন্তোষ।

ଶୁଭମିମାହାରମ୍ଭରେତେ ଗ୍ରୀଗ୍ରାମଜ୍ଞାନୀ
ଶ୍ରୀମଦ୍ବା କେନ୍ଦ୍ରରେଖା ଲୋକକମାତାବିଳାଙ୍ଗା
ଏତୁଷୁ କେତେବୁଦ୍ଧି ପୁଜିଥୁବାପେବାଲେ
ପୁଣ୍ୟକମିତ୍ରଂପରିଷ୍ଠାନୀତିପାଲେ,
ବର୍ଣ୍ଣଭାଗାତିକାଚ ବକତାବାଂତ୍ରଜବିଳା
ତ୍ରୁକତକରୁଷଂ ପରିବ୍ରାଷ୍ଟ ନାମକରଣାଂ,
ହରତ୍ରାନ୍ତାପୁରାଣମାଂ ପରିତ୍ରମମାସାରଃ
ସପ୍ତଷ୍ଠିମକାରୁଧାଯିପୁରିକ୍ଷ କରିବାରେତାହୋ
ଏତାତୀତପୁରାନୀନୀ ପରିତ୍ରମମାନିବାକି
ପୁତମିକେଷତ୍ରଯାତ୍ରାପଲବୁଂଦିନଂସତ୍ରଂ
ପୁରାଣାଶାନ୍ତପଣ୍ଡିତ ଯଗର୍ଭବାସପାମିତ୍ୟାକା-
ଯୁଦେହେଯ୍ୟାରିକମ୍ପାଚାଵାଗଂ ବିଶେଷିତ୍ୟ
ପରମେଶପାତିତିକ୍ଷେତ୍ରବିରାତ୍ରିଷ୍ଟପାତି-
ପ୍ରୀତି ସତ୍ୱମାନୀ ଦେବିକଙ୍ଗାପାତମଜ୍ଜ୍ଵା
ହରତ୍ରାନ୍ତାପୁରାଯଂ କେତେବୁଦ୍ଧିପୁଣ୍ୟବାନୀ
ସପ୍ତଷ୍ଠିମହାପାତିକଣ ନିତ୍ରପୁମଲ୍ଲାଯକିତ
ଶ୍ରୀମଦ୍ବାରାକାରୀକାରୀକିଲ୍ପଂ
ଶ୍ରୀମଦ୍ବାରାକାରୀକାରୀକିଲ୍ପଂ

ପାତିକିଷ୍ଣପଦ୍ମପାତିକିଷ୍ଣପଦ୍ମପାତିକିଷ୍ଣ
ଶ୍ରୀଯତିବୀଉଷାନୀ ନନ୍ଦାପାତିକିଷ୍ଣପଦ୍ମ-
କେତେକେନ୍ଦ୍ରାମ ମଣିଓପାତିକିଷ୍ଣପଦ୍ମପାତିକିଷ୍ଣ
ମାତ୍ରିକ, ପିତାମଣିକାମହାଯତ୍ପାନତଂ
ଅନ୍ତରମାନ୍ତାମାତ୍ରିକମଲବାନୀମନ୍ତରପାତିକିଷ୍ଣ

തന്ത്രിന്മാലുകാൽകൾ വിരിയേൻ, വിശ്വീ, യദൻ
 ഇംഗ്രേസ് നിവാരണാം, ക്രിപ്പിൽ പലകയായ്
 ശാഖപ്രത്യേകമെത്തയായ് നില്പി സദാ ശിവാൻ.
 അരു മന്ത്രിയെ തിങ്കിൽക്കിന്നപാർപ്പിയമനാം
 ശ്രീമദ്ദൈശ്വരൻ തിരുവാമമാമഹതിങ്കൽ
 അനാശൈഖമന്റെ തുടക്കിയ ചഞ്ചുനാജഗ-
 അജനനി! മഹാലക്ഷ്മി! നമസ്ക്രി നിത്യം നമഃ
 നില്ലം തപാപംസ്നാനപ്രാണം തനിൽക്കുന്ന-
 സംശ്ലാധം കൊലാപ്പുരക്കുത്രമാമാത്മുമതിൽ
 പരഭവതാപ്രസാദാത്മസാധനം പാലി
 പരമായ വസ്ത്രിപ്പോരീയശ്ലാഖം തുരീയവും
 പരമക്കതിപ്പുർവ്വമംബികാപ്രസാദത്താർ
 പരഭവത, നമ്മച്ചാലും ശ്രീടിനമകൻപോലെ.

ശ്രീഡി.



ശ്രീ

മുകാംബാപികാ വ്രോധരി.

കല്പാംബം നഃ കലയ, കരണാരീകരണഃ ശ്രീകടാക്കേഷ-
 മംസസ്യഃ രാല്പിതവഭാണി! ഒവി! കോലാപ്പുരേണി!
 തപാർപ്പാഭാജ്ഞാരണവിരഹാംബി! മാ! ദീനഭീനേ-
 ഷപ്പന്നാസേപ്പശാപ്രണയലഹരീകാപിതേഭാതിമിത്രം.

(2)

എക്കാമാതാസകലജഗതാംഗേവി! കല്പ്രാണി! സാതപം
ശോകാലസ്യപ്രശ്നമവിയഴച്ചിത്തിശംവച്ചങ്കു
ഭോകാഃനദല്പമദയമപ്രംബാ! മാണിഷ്ഠാനം
മുകാംബാ! തപശ്ചപ്രണാഖ്യവരിതം റണ്ട്! സാക്ഷാംപിഭാതി.

(3)

ഖുണക്ഷാമാതാച്ചരിതമവിലം നാശ്യേന്തി,നന്നാനാം
സാക്ഷായ്താസിസ്സുചയസിമഹാലക്ഷ്മി! മാം,മോഭസിഡ്യം
ഭാക്ഷാരക്ര. ലളിതചരണം, തെ നമസ്പ്രഥമ്പ്രാവ
ദ്രാക്ഷ്യവാഹഃ സുഖഭവിതവാഃ പത്രജാല്പാ,ജയന്തി.

(4)

ലക്ഷ്മീ! ശ്രീമച്ഛരണകമലം അച്ചുമാം,കേതിനന്ത്ര-
ആക്ഷാംപുഷ്മാദ്രമരമകട്ടിഭാസംരാഭാസ്വരം തെ
സേവണ്ട യേസത്തിമഹവാ “ഖംസകാ”രാവമേതാൻ
ഘോഷ്യത്രംബാ! സ്വരിതപുഷ്ടികം “ശരഭാ”നദലക്ഷ്മീ!

(5)

ശ്രീമേവതപാജനനി! കലജയസർവ്വസീമന്തിനിനാം
അംഗാരഗ്രീനടനനയനാല്പരംഗരംജാന്തിമാലാം
യാ കല്പ്രാണിത്തിരുന്നനിലയാ ആഹാരയൈറിഞ്ചേരാനാം
ഗരിഃ ശ്രീഭ്രംഗരിത്പ്രാണിതമദനാം പേതനാമാതണേതി.

(6)

മഹിക്ഷഭൈശ്വരരത്നഭാിതം വാഹനം മാമകീനം
ധാ ഭ്രാദ്ദോഭ്രാംഗമഹിഷപ്രതനോച്ചാടനോജ്ജാലിനാഃ
തിശ്വത്രസ്തിന്തവനിലയുനേ ധാ സദാ ഭസ്മാർത്തിം
തപത്രഭതാനാംകടകടരവോയ്വാഭഭാനേന്നാഭയിഷ്ടുന്.

(7)

ସର୍ବଦେଖୁଷେଣ୍ଟୁ ସକହଜଗତାନ୍ତିଃପତ୍ରାମାତ୍ରା
ଯନ୍ତ୍ରାତମାନାନ୍ତିଃପତ୍ରାମାତ୍ରାତମାନାନ୍ତିଃପତ୍ରାମାତ୍ରା
ତିନୋହାମାତ୍ରାମାତ୍ରା! ତୁମିତଥିଲେବ୍ଲୁପ୍ରତିଶ୍ରୀଳୁପ୍ରତିଶ୍ରୀ
ତୋଙ୍ଗାନାମି, କହିଲାମିହନ୍ତବା ଓସି! ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟାମାତ୍ରା

(8)

କରୁଛୁମାତାମାତ୍ରା କରୁଛୁମାତାମାତ୍ରା
ମୂଳାମୂଳାମାତାମାତ୍ରା ମୂଳାମୂଳାମାତାମାତ୍ରା
ଏହାକାମାତାମାତ୍ରା ଏହାକାମାତାମାତ୍ରା
ଏହାକାମାତାମାତ୍ରା ଏହାକାମାତାମାତ୍ରା
ଏହାକାମାତାମାତ୍ରା ଏହାକାମାତାମାତ୍ରା

(9)

ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟାମାତାମାତ୍ରା ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟାମାତାମାତ୍ରା
ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟାମାତାମାତ୍ରା ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟାମାତାମାତ୍ରା
ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟାମାତାମାତ୍ରା ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟାମାତାମାତ୍ରା
ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟାମାତାମାତ୍ରା ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟାମାତାମାତ୍ରା
ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟାମାତାମାତ୍ରା ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟାମାତାମାତ୍ରା

(10)

ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା
ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା
ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା
ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା
ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା ପାତ୍ରାତ୍ମାପାତ୍ରା

(11)

ଶ୍ରୀକାରାମାତ୍ରାମାତ୍ରା ଶ୍ରୀକାରାମାତ୍ରାମାତ୍ରା
ଶ୍ରୀକାରାମାତ୍ରାମାତ୍ରା ଶ୍ରୀକାରାମାତ୍ରାମାତ୍ରା
ଶ୍ରୀକାରାମାତ୍ରାମାତ୍ରା ଶ୍ରୀକାରାମାତ୍ରାମାତ୍ରା
ଶ୍ରୀକାରାମାତ୍ରାମାତ୍ରା ଶ୍ରୀକାରାମାତ୍ରାମାତ୍ରା
ଶ୍ରୀକାରାମାତ୍ରାମାତ୍ରା ଶ୍ରୀକାରାମାତ୍ରାମାତ୍ରା

(12)

സർവ്വത്തപാംസരജീവി! സച്ചിദാനന്ദലക്ഷ്മിം
സാക്ഷാത്കര്ത്താം സചഭിഖിയമേ തപശ്ച പരമുണ്ണിം
മാഹാഗതിം ഗ്രവതി! പരിത്രാധിമാം ഭിന്നിനം
തപഞ്ചത്രാധി, നമിസു തപരിത്രാഗിനി കാചിമാതാം

(13)

ക്ലൈപ് തപണവില്ലാം സർക്കടമാംവക്കുത്രമീരോ
കോലഷ്ടിംപ്രാഗിമകിലമ്പിരോ തപശ്ചപാപാത്രമാസിൽ
തപഞ്ചപ്രത്യക്ഷം, മഹിഷമ്പനം സർവ്വരജവക്രസിലം
ജ്യാതിർല്ലിംഗജനനി! സമുന്നിത്വം കിംകിംനലേരോ?

(14)

ലക്ഷ്മംലിംഗംഗ്രവതി! മഹായാഗിഭിർധ്യാനദിഷ്ട്രാ
ഗ്രീവങ്കുസ്തിം മിളിതശിവശക്രാത്മകം ബിന്ധത്രം
യത്വജ്യാതിംഖമിരു ഇഗ്രഡാവനസപ്തിംഗ്രവം
സാക്ഷാടിക്ഷ തവ ഹി മഹതിഭേദി! ഉക്താനകന്മാ.

(15)

ഗ്രീംകാരാനത്തുതിയമനമനാരവാടീനിക്കണ്ണ-
ആഡിഡാലം, പ്രസരദൈതാംഭോധിക്ലൈപ്പാലപിലാം
കാഞ്ഞാൻലാം കനകകലഗ്രസ്തിംവക്ഷാജനന്മാ-
മാജനാനം ഇനനി! ഭവതിഭമവമാരാധ്യാമഃ

(16)

ഗ്രീമത്രംബി! ഗ്രീതജസപരിത്രാണഃ! ഇന്ത്രാജി-
തെരവിഡ്യസ്ത്രാപ്യചരിപരമിഷ്ടശൈഘ്രാഭാരാജ്യലക്ഷ്മിം
നാദേ! സച്ചിദിഷ്ടിക്കത്തമിഷാപാായ ക്ഷമസപ
ഗ്രീവിഭ്രാഢിംസത്തമിമൊംസവ്ര്ത്താ ധാവയേട്ടാഃ

അരവ്യന്തിമജീവി

1. ശ്രീക്ഷോല്ലശരീരിണി! ശ്രീതജന-
ആണായ നാനാരയ-
പ്ലായദ്വത്താംഗിണീവ മഹതീ
യാ ദേ സുപാദ്യാരണീ
സാ മെ സവഭമാദധാരു സകലാം
യമ്മാത്മകാമാത്മികാം
തപത്സാക്ഷാൽക്കൃതിത്രുപദോക്ഷാസരണീം
കോലാപുരാധിപരീ!
2. ധമ്മാധിവിവേകക്കു കബ്യിരാ-
സ്യത്പാനമടിയം മന-
പ്ലാനാധാമകരാലയോമ്മിഷ്ട ചത-
ത്രുത്തജ്ഞ മാ! മഹജതി
കിംവാ ഭേദി! കംഗാമർഹം കബ്ലിത-
വ്യാമോഹ കല്പാസ്ത്രവൈ-
രംബു! തപത്കരച്ചങ്ങളുംഭിരന
റാഹ്മം തപിയാ ഉമനഃ
3. ഉദ്രത്യപുണ്ണിരുഷാരരുദിയവളഃ
ശംഖസ്ത്രവല്പസ്ത്ര-
നാലുശപാന പദഃ പ്രവാചമിത-
സ്ത്രീരംഭസ്ത്രൂധമിഷ്ടേ!
ഡർഖംഭവി! സന്നാതനം ഔ.നനി 82!
സന്ദർശതപനപ്രഹം
വജ്രാസ്ത്രാഭത്തരസ്യാരിശിരിതെത-
ന്നാബാദ്യു വേദാനമികേ!

4. ଲୋହାଲୀକିକରଇ କରିଲୁବା ମୁଢି-
ଫ୍ଳେରାମୁତକଣ୍ଠାଳିତଃ
ପ୍ରପୂର୍ବାଦ୍ୟବ୍ୟାହ୍ର ମୁଖୀକାରୁବିଲସ-
ଫ୍ଳୋଣ୍ଗାର୍ଥପରମାଯିତଃ
ସନ୍ଧ୍ୟାଯମ୍ଭତ୍ତାନ୍ୟକାରକହା
ମାର ପାତ୍ର ଭାଗଂ ସପା
ପ୍ରାଣାତେତଃ ପ୍ରତ୍ୟେମମନ୍ଦରୀନ୍ୟାନ୍ୟମନ୍ତ୍ରି-
ରାମୋଦ୍ୟଙ୍କ ଲାକ୍ଷ୍ମିବି!
5. ଯେ, ଯେ ଦେବି! ଯାହାପାରମଗୁବତ୍ତା
ଯମ୍ମାଲ୍ଲପାତ୍ରର୍ଥତା
ମହର୍ଯ୍ୟତ୍ତମୁହୃତରା ଲଗନ୍ତି, ସକଳେ
ବୈଶିରବୈଶିରମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ! ମାଂ,
ତକ୍ତାତ୍ତ୍ଵବରତ୍ତୁଭାଗନିପୁଣ୍ୟ
ତପର୍ଯ୍ୟବାଣୀପରେଷନ୍ୟମ
ସାନ୍ତ୍ରସପ୍ରାଣିମରଣମର୍ତ୍ତିତରେ-
ରାତ୍ରାଵୟତପନପନ୍ୟ
6. ମର୍ଯ୍ୟାଗରଂ ଯ ମରତ୍ତିଯାନ୍ତୁପାଦି ମର
ପ୍ରାଣୀଂଯୁ ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତିକଂ
ମର୍ଯ୍ୟାଗରଂ ଯ ଯନ୍ତ ଯ ମାମକର୍ମନ-
ଲ୍ଲାତମା ଯ ଜାହପ୍ରତ୍ୟେ !
ସାନ୍ତ୍ରୀର୍ଦ୍ଦୁଣୀପାତର୍ଯ୍ୟତ୍ତକମନ୍ୟ
ତପର୍ଯ୍ୟବାଣୀପାତର୍ଯ୍ୟକମନ୍ୟ
ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେବି! ନମହ୍ୟାମି ଇନ୍ଦ୍ରା!
ତପତ୍ରପାତାବିନ୍ଦୁଯ.

7. വാഗ്തമാവിവ വാസുദവരമണി!

തപന്മന്ത്രഗുണപ ദൂർമം
യമ്മാത്മാവിതിവേദ്മി ഭേദികവരാ-
തപത്രശ്രമണാഭാഗതാക്ക
യമ്മംച്ചാത്മമലേകകം സുവിശദം
സദംശ്രംഖനി പുരഃ
കാരണപ്രാർദ്ദനകാക്ഷസുസ്ഥിതാവി
മാതസ്ത്രമാവിഭവ.

8. യത്പുഠ്ഞം സമഭർത്യഃ കരണാധാ

തപദ്ധതമത്രമാളിത്തം
ക്ഷുഢരാമലശ്രീതളം ച കനക
സ്വരാജിരാമം പുനഃ
മദ്ദൈ മത്സ്യഹിം ച രാമമിത്രവാ-
നദം ഭിഷക്കമ്മം
സപ്രേഷിമാം, തദനന്തരംയടിതിമാ!
ബുദ്ധേശാസ്ത്രിബേദംശജവിഃ

9. അത്യുത്തു ഭിവന്നേപ്പോ! ക്ഷണമമ-

തപം ഭദ്രാ നിദ്രാ
രാമാദ്യോഷ്ടമഭർത്യഃ പ്രവിസര-
ത്സിരുംസഃപ്രാം മഹഃ
പ്രത്യാരുണണകാന്തികന്നുമമ-
നാന്തര സദാധി യ-
തദനന്തജി സുരിരംസധാ പുനരപി
തപാമംബി സപ്രാത്മദിശ.

10. പ്രൂഢില്ലസമസ്യപത്രയവള്ളാം-
ഒഭാജേ മരന്നായിത്-
ശ്രൂന്തിലന്നവകക്കമാസവത്യാൾ-
സംരക്ഷിച്ചാകത്രയം
ഭാസപദ്ധതികിഴീട്ടും! കയണാ
പാംഗസ്സിഡോല്ലുവം
തപദ്ധം നവബന്ധവനം സപാംമേ
സന്ദർശ ശ്രീകൃഷ്ണ.
11. ജഗമാതാശ്വേ തസ്മീരസിങ്ഗമഖാലാക്ഷിം
സമസ്യാഹത്താപദ്ധമകരപുഞ്ചിന്നിശിരം
ഖാംതുപംത്രീചന്നഗശയനരാജം! സ്ഥാരതുനാ
സുതാപേക്ഷാഭീക്ഷാവിഹ്രതിരന്നപേക്ഷാഹി ഇനനി.
12. മദ്യസ്പരി! തപദിഷ്ടസൽക്കാക്കാക്ഷമാധും!
യുതാകരാ ച ഭക്തിപുഞ്ചമാനസാദ്ധികസപാം
ക്രമേണാള്ളിനാമകാത്രപദാത്മജാദ്വിനിസ്ത്രീതാ
തുഭാ“നാഭിമാജരീ”ഭവർപ്പജസ്സസാജലി;



പില പുത്തൻ പ്രസിദ്ധികരണങ്ങൾ

വിഷകന്ദക—എസ്സ്. കെ. പൗരോഹിട്ട്.	3 0
രാജമല്ലി	3 0
പത്രാവതി—വി. ടി. ശങ്കരീമേനോൻ.	3 0
ഇണക്കവും വിണക്കവും—	
കെ. സുകമാരൻ, ബി., എ.	3 8
ജാതയുടെ ജയം	2 0
ആ വല്ലാത്ത നോട്ട്	2 8
ഡാസാവിലാസം (ആംഗാരകാവ്യം) ടി	1 0
കമാച്ചറ്റിക—	
വിപാർ കെ. എസ്സ്. എഴുത്തച്ചൻ	1 8
രക്ഷാബന്ധനം—ഹരികൃഷ്ണപുരി.	1 4
പ്രേമപ്രവാഹം അമവാ ലില—	
ഐ. കെ. ശങ്കരമേനോൻ	2 8
പക്ഷജം	0 12
രജപുത്രരക്തം—സ്വാമിഖ്യുഹപ്രതിൻ	1 4
അനാക്കല്ലി	1 2
വി. എൻ. കൃഷ്ണ. ബി. എ. എൻ. ടി.	
ബാലഗോപാലൻ (സംഗീതനാടകം)	
മഹാകവി കുമരൻ	1 2
കാളിയമർദ്ദനം (യമകകാവ്യം) ടി	1 0
വിജഞാനവീച്ചി സമവം അനുകടിരം	2 0

പി. കെ. ബുദ്ധൻ,

കൊഴിക്കാട്.

